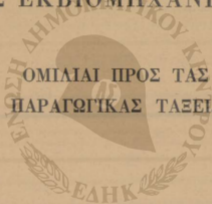

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ. ΖΙΓΔΗ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
ΤΗΣ ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΕΩΣ

ΟΜΙΛΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ
ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΑΣ ΤΑΞΕΙΣ

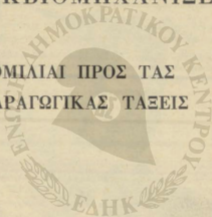
ΑΘΗΝΑΙ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1963

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ. ΖΙΓΔΗ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΕΩΣ

ΟΜΙΛΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ
ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΑΣ ΤΑΞΕΙΣ

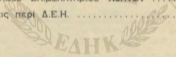

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1963

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.
1. Πρόλογος	3
2. Πίναξ περιεχομένων	4
3. Δηλώσεις επί τη ἀναλήψει τῶν καθηκόντων τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας	5
4. Δηλώσεις πρὸς τὸν τύπον περὶ κόστους	7
5. Ὁμιλία πρὸς τοὺς Συνέδρους τοῦ Γ' Συνεδρίου Μηχανολόγων — Ἡλεκτρολόγων Ἑλλάδος	8
6. Ὁμιλία πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων, τῶν Βιομηχανικῶν Ὀργανώσεων καὶ τῶν Παραγωγικῶν Τάξεων	12
7. Ἀπόσπασμα ὁμιλίας εἰς τὸ Ἐμπορικόν καὶ Βιομηχανικόν Ἐπιμελητήριον Βόλου	23
8. Ὁμιλία εἰς τὴν Πανελλαδικὴν Διάσκεψιν τῶν Ἐκπροσώπων τῆς Βιοτεχνικῆς Τάξεως εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν	25
9. Δηλώσεις περὶ Δ.Ε.Η.	32

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΛΗΨΕΙ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ — ΤΗΝ 8ΗΝ ΝΟΕΜΒΡ. 1963

Είναι πράγματι εύτυχής ή σύμπτωση, ότι ο προκάτοχός μου, ο κ. Μιχαήλ Δένδιας, είναι διακεκριμένος θεράπων της Θέμιδος. Βασική επιδίωξις της Κυβερνήσεως Κέντρου είναι η εγκαθίδρυσις του Κράτους Δικαίου και της Άρετις, εις όλους τούς τομείς της Δημοσίας ζωής, ίνα έντός των πλαισίων αυτών επιβληθῆ ἡ Ικανότης.

Δέν θά προβῶ εἰς προγραμματικές δηλώσεις.

Τοῦτο θά γίνῃ εἰς τήν Βουλήν ἀπό τόν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Γεώργιον Παπανδρέου. Θά ἀρκεσθῶ μόνον εἰς ὀλίγας ἐπιγραμματικές διαπιστώσεις.

Ἡ ἐπιθίωσις τῆς Ἑλλάδος ἔχει ὡς προϋπόθεσιν τήν ἐκβιομηχάνισιν. Καί ἀπό τήν ἐκβιομηχάνισιν θά ἐξαρτηθῆ, ἐάν θά ἐξασφαλίσωμεν μίαν ἰσοτίμον θέσιν ἐντός τῆς οἰκογενείας τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, ἐντός τῆς ἐν διαμορφώσει Ἦνωμένης Εὐρώπης.

Ἡ Ἑνωσις Κέντρου εἶναι ἀποφασισμένη νά δώσῃ τήν μάχην διά τήν ἐκβιομηχάνισιν τῆς Χώρας. Αὐτή εἶναι καί ἡ βασική μου ἀπόσταλή εἰς τό Ὑπουργεῖον τοῦτο.

Δέν πρέπει ὅμως νά ὑπάρχουν δύο παρανοήσεις:

1. Ἐκβιομηχάνισις δέν σημαίνει παραγνώρισιν τῆς σημασίας τῆς γεωργίας. Ἀντιθέτως ἀποτελεῖ τήν προϋπόθεσιν τῆς γεωργικῆς ἀναπτύξεως καί

2. Ἐκβιομηχάνισις δέν σημαίνει κατασκευήν μόνον μεγάλων ἐργοστασίων. Ἡ βιοτεχνία καί ἡ μικρά ἐπιχειρήσις ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστον τμήμα τῆς ὅλης διαδικασίας.

Πρός ἀμοφτέρας τάς κατευθύνσεις θά δοθῆ ἡ δέουσα προσοχή καί σημασία.

Διά τήν ἀσκασιν τῆς ἐνδεδειγμένης βιομηχανικῆς πολιτικῆς χρειάζεται τό κατάλληλον ὄργανον. Διά τοῦτο θά ἀνασυγκροτηθῆ τό Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας καί θά συγκεντρώσῃ ὅλας τάς ἀρμοδιότητας.

Βάσις ἐνασχίσεως τῆς ἐνδεδειγμένης πολιτικῆς εἶναι ἡ αὐστηρά ἐφαρμογή τῆς ἰσοπολιτείας, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ἐν-

τιμοί καί Ικανοί νά δύνανται νά ασκήσουν άπροσκόπως τό δημιουργικόν έργον των. Πρός τοῦτο δεόν νά ἀποκαθαρθῆ ὁ χώρος ἀπό ὅλας τάς γραφειοκρατικές καί νομοθετικές ἀραχνας, αἱ ὁποῖαι ἐν πολλοῖς εἶναι δημιούργημα ἐνόχων συμφερόντων.

Ἡ ἰδιωτική πρωτοβουλία πρέπει νά ἀφεθῆ ἐλεύθερα εἰς τό δημιουργικόν έργον της. Ἀπό τό Κράτος νά δέκεται μόνον καθοδήγησιν καί συμπάρασιν, ἀλλά καί συμπλήρωσιν ἐκεῖ ὅπου ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων δέν δύνανται νά πληρῶσιν τάς ἀνάγκας τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Ὅταν ὁμιλῶ περὶ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ἀναφέρομαι φυσικά, ὄχι μόνον εἰς τήν ἑλληνικὴν, ἀλλά καί τήν ξένην, ἐκ τῆς συνεργασίας τῆς ὁποίας δύνανται νά προκύψουν τεράστια ὠφέλη, ἐπ' ἀμοιβαία ὠφέλεια.

Ἡ Ἄλεια θεβαίως θά τύχη τοῦ ἐνδεδειγμένου ἐνδιαφέροντος, καθ' ὅσον εἰς αὐτὴν ἀπασχολεῖται μῆα πολυάριθμος καί συμπαθεστάτη τάξις ἐξαιρετικῶν Ἑλλήνων.

Εἰς τήν μάχην διὰ τήν ἐκβιομπανίαν καλῶ ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους νά δώσουν τό ἅπαντον τῶν φυσικῶν καί σωματικῶν των δυνάμεων. Καί τό προσκλητήριο αὐτό δέν ἀποτελεῖ σχῆμα λόγου, διότι εἰς τόν ὑπάλληλον εἴμεθα ἀπόφασισμένοι νά δώσωμεν ὅλον τό κύρος καί τήν εὐθύνην τῆς ἀποστολῆς του, ὡς δημοσίου λειτουργοῦ καί νά τόν ἀπαλλάξωμεν ἀπό τήν ταπείνωσιν νά ὑπηρετῆ τό κόμμα ἢ ἰδιοτελῆ συμφέροντα.

Πρέπει νά περάσωμεν, τό ταχύτερον, εἰς τήν φάσιν τῆς βιομπχανικῆς ἐπαναστάσεως, ἡ ὁποία θά καταλύσῃ ὅ,τι εἶναι νεκρόν, ἀναχρονιστικόν ἢ σεσηπῶς καί θά θέσῃ εἰς τήν θέσιν του ὅ,τι εἶναι ἰκανόν νά προσφέρῃ ἡ δημιουργικὴ ἰδιοφυΐα τοῦ λαοῦ μας.

Αὐτή εἶναι ἡ βασικὴ ἀποστολὴ τῆς γενεᾶς μας. Καί αὐτὴ εἶναι ἡ βασικὴ εὐθύνη τῆς Νέας Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία προέκυψεν ἀπό τήν ἀβίαστον θέλησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ ΠΕΡΙ ΚΟΣΤΟΥΣ

15-11-1963

«Θά ἀποκαταστήσωμεν τήν «Αὐτοῦ Μεγαλειότητα» τό βιομηχανικόν κόστος εἰς τόν θρόνον του.

Θά γίνῃ τοῦτο ὁ ἀνώτατος ρυθμιστής τῆς λειτουργίας καί προαγωγῆς τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.

Μόνον μέ κόστος συναγωνιστικόν, ἐκτός ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, δικαιολογεῖται ἡ ὑπαρξίς τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. Καί μόνον τούτου ἡ ἐπίτευξις ἀποτελεῖ τήν προϋπόθεσιν διὰ νά ἀντιμετωπίσωμεν ὄχι μόνον τόν ζένον συναγωνισμόν εἰς τήν ἐγχώριον ἀγοράν, ἀλλά καί νά μεταβληθῶμεν εἰς ἐξαγωγικὴν χώραν.

Ἡ Κυβέρνησις θά καταβάλῃ κάθε προσπάθειαν διὰ νά μειωθῇ τό ἐξωεπιχειρησιακόν κόστος, ἥτοι ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα τοῦ κόστους πού δέν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τόν ἐπιχειρηματίαν.

Ἡ εὐθύνη τοῦ βιομηχάνου συνίσταται εἰς τήν μείωσιν τοῦ ἐσωεπιχειρησιακοῦ κόστους. Καί εἰς τόν τομέα αὐτόν θά ἀποδείξῃ τήν ἰκανότητά του καί τήν δικαιολόγησιν του ὡς ἐπιχειρηματίου.

Ἄλλὰ καί ἐνταῦθα τό κράτος δέον νά τοῦ συμπαρασταθῇ διὰ τῆς καταλλήλου τεχνολογικῆς καί κεφαλαιουχικῆς βοήθειας.

Αὐταί εἶναι αἱ βασικαί ἀρχαί τῆς πολιτικῆς τήν ὁποίαν θά ἀσκήσωμεν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν παραγωγικῶν τάξεων».

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΟΥΣ ΤΟΥ Γ' ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ - ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΝΑΥΠΛΙΟΝ, 28-11-63

Ύψηλότατε,

Καί ἡ Κυβέρνησις οὖς εἶναι εὐγνώμων διότι ἠθελήσατε νά τιμήσατε τό συνέδριον τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, καθότι πρός τόν τεχνικόν κόσμον ἀποθλέπει ὡς ἓνα τῶν τριῶν πρωταγωνιστῶν διά τήν δημιουργίαν τῆς νέας Ἑλλάδος.

Κύριε Πρόεδρε, Κύριοι Σύεδροι, ἡ παρουσία τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας εἰς τό συνέδριόν σας δέν ἀποτελεῖ ἀπλήν πράξιν ἀβροφροσύνης. Ἀποτελεῖ ἐκτέλεσιν καθήκοντος. Πιστεύει ἡ Κυβέρνησις ὅτι εἰς τήν μεγάλην ὑπόθεσιν τῆς ἐκβιομηχανίσεως τῆς Χώρας, ἡ ὁποία χθές ἴσως νά ἦτο ἀπλοῦς πόθος, ἀλλά σήμερον, μετά τήν ἔνταξιν μας εἰς τήν Κοινὴν Ἀγοράν, ἀποτελεῖ ζωτικὴν ἀνάγκην, ὁ τεχνικός κόσμος ἀποτελεῖ ἓνα τῶν τριῶν στύλων, ἐπὶ τῶν ὁποίων θά θεμελιωθῇ τό οἰκοδόμημα τῆς νέας Ἑλλάδος.

Οἱ βιομήχανοι, οἱ τεχνικοὶ καὶ οἱ ἐργάται εἶναι οἱ πρωταγωνισταὶ αὐτῆς τῆς τεραστίας προσπάθειας, ἡ ὁποία χρειάζεται διά νά ἐπιθιώσωμεν ἐντός τῶν πλαισίων τῆς Ἡνωμένης Εὐρώπης, οὐκί ὡς οὐραγοὶ, οὐκί ὡς ἐξαγωγεῖς δούλων, ἀλλ' ὡς ὀμότιμοι ἑταῖροι, ὡς ἠγετικά μέλη αὐριον, τῆς οἰκογενείας τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν, ἡ ὁποία τόσα ὀφείλει εἰς τήν Ἑλλάδα, ἀλλά καὶ εἰς τήν ὁποίαν τόσα ἐπίσης ὀφείλομεν οἱ Ἕλληνες.

Κύριοι, εἴμεθα πολὺ μικροὶ τόν ἀριθμόν ἐναντι τῶν συνεταιρῶν μας. Ἐάν δέν ἐξασφαλίσωμεν κατὰ τήν περίοδον τῆς γενεᾶς μας τήν οικονομικὴν μας αὐθυπαρξίαν, ἐάν δέν γίνωμεν αὐτοδύναμοι οικονομικῶς, ἡ τύχη μας ὡς ἔθνοους εἶναι πάρα πολὺ δυσμενῆς. Ἡ Ἑλλάς ἐντός τῆς Ε.Ο.Κ. εὕρισκεται σήμερον ἀπὸ ἀπόψεως πληθυσμιακῆς εἰς θέσιν ἀνάλογον μὲ τὰς ἄλλοτε ἀνθούσας παροικίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ρουμανίας, αἱ ὁποῖαι, διότι ἀκριθῶς εὐρέθησαν διαβιοῦσαι ἐντός

του χώρου ενός πολυπληθούς ξένου έθνους, απερροφήθησαν τελικώς από αυτό, διότι δεν ήτο δυνατόν δεβαίως να αποτελέσουν ίδιαν οντότητα. Έάν ή Έλλάς δεν εξασφαλίση εις τήν γενεάν μας τήν αϋθυπαρξίαν της τήν οικονομικήν, κινδυνεύομεν ως έθνος να χάσωμεν τήν έθνικήν μας προσωπικότητα. Έπομένως ή υπόθεσις της έκβιομηχανίσεως, διότι δεν πιστεύω να υπάρξη κανείς, ό όποιος να έχη άλλην λύσιν διά τήν επιδίωσιν της Έλλάδος, είναι υπόθεσις έθνική, είναι καθήκον, είναι κάτι περισσότερο από καθήκον, είναι ζήτημα υπάρξεως ή άφανισμοϋ του έλληνικού έθνους.

Η Κυβέρνησις της Ένώσεως Κέντρου είναι άποφασισμένη να κηρύξη πραγματικήν σταυροφορίαν, διά να έμπνεύση εις όλους τούς Έλληνας αϋτοπεποιθήσιν και να τούς καθοδηγήσῃ διά τήν δημιουργίαν της νέας Έλλάδος.

Πρός σās τούς τεχνικούς άποδλέπομεν δεβαίως ως ένα τών πρωτίστων παραγόντων της επιβαλλομένης ειρηνικής επαναστάσεως. Καί τοϋτο εκτός τών άλλων διότι, εάν είμεθα πτωχοί σήμερον, εάν είμεθα καθυστερημένοι, οφείλεται κατά ένα μεγάλο βαθμόν εις διανοητικήν άκνηρίαν, διά τήν όποιαν ένοχον είναι όλον τό έθνος, αλλά κάπως περισσότερο υμείς, οι τεχνικοί. Έπικαλούμενοι εκείνον τόν μακαρίτην Ηρόδοτον, ό όποιος ειπε «πενίη τοίς Έλλησιν άεί ζύντροφος» επί δεκαετίας, διά να μή ειπω επί αιώνας, δεν καθάλομεν τήν επιβεβλημένην προσπάθειαν διά να γνωρίσωμεν τήν Έλλάδα και τούς Έλληνας. Σήμερον δεν θά είμεθα υπερήφανοι, εάν κάμωμεν άπόλογισμόν του τί γνωρίζομεν διά τόν φυσικόν πλούτον της χώρας. Ο όρυκτός πλούτος είναι έν πολλοίς άγνωστος, αι θάλασσαί μας επίσης, άκόμη και τό έδαφος. Είμεθα ή μόνη χώρα της Εϋρώπης, εις τήν όποιαν δεν υπάρχει έδαφολογικός χάρτης. Άγνοοϋμεν τās δυνατότητας άξιοποιήσεως τών βασικώτερων έλληνικών προϊόντων της γεωργίας και του φυσικού πλούτου. Και άγνοοϋμεν δεβαίως τās δυνατότητας χρησιμοποιήσεως τών συγχρόνων τεχνικών γνώσεων προς τόν σκοπόν αυτόν.

Κύριοι, υπό τās συνθήκας αυτές δεν νομιζω ότι είναι όπερβολή και αύτην τήν στιγμήν, εις τά μέσα του 20ου αιώνας, διασκευάζοντες μίαν περίφημον φράσιν, να ειπωμεν: «Η Έλλάς, αύτη ή άγνωστος» (La Grèce, cette inconnue).

Είναι καιρός να μάθωμεν ποία είναι ή Έλλάς από άπόφεις φυσικού πλούτου, φυσικής προικίσεως. Καί φυσικά σεις πρωτίστως έχετε τόν λόγον, οι άνήκοντες εις τόν τεχνικόν κόμον της Έλλάδος, διά να επιτελέσητε τό έργον αυτό. Καί επίσης έχετε σεις πρωτίστως τόν λόγον διά να μάς δώσετε τās μεθόδους, να μάς δείξετε κατά πόσον ή φυσική προικισις της Έλλάδος δύναται να μεταβληθῃ εις έμπορεύσιμα ά-

γαθά, εις προϊόντα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου.

Δέν εἶναι θεβαίως μόνος αὐτός ὁ ρόλος σας εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἐκβιομηχανίσεως. Πρέπει διὰ νὰ μεταφερθῶ εἰς ἄλλους τομεῖς, ἡ ἔννοια τοῦ τεχνολογικοῦ ὀπτιμουμ τοῦ μεγέθους τῶν ἐγκαταστάσεων μιᾶς βιομηχανίας νὰ ἀποτελέσῃ τὸν κανόνα τῆς ἰδρύσεως νέων βιομηχανιῶν. Καί ἐπ' αὐτοῦ ἔχετε νὰ παίζετε σοβαρόν ρόλον. Ἄλλ' ἐπίσης τεράστιος πρέπει νὰ εἶναι ὁ ρόλος σας εἰς τό θέμα τῆς ἀπλουστεύσεως τῶν διαδικασιῶν, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν συγκρῶν μεθόδων τεχνικῆς εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς, εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς βιομηχανικῆς δραστηριότητος.

Βεβαίως δέν σκοπεύω νὰ ἐξαντλήσω τὴν στιγμὴν αὐτὴν τό θέμα τοῦ ρόλου τοῦ τεχνικοῦ εἰς μίαν ἀναδημιουργουμένην χώραν. Ἄρκοιεν νομίζω τὰ ὅσα ἀνέφερα διὰ νὰ ὑπογραμμισθῇ, διὰ νὰ ἐξαρθῇ ἡ σημασία τοῦ ρόλου τῶν τεχνικῶν, ὡς καί τῆς μεγάλης ἐμπιστοσύνης τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ὑμᾶς.

Κυρίαί καί Κύριοι, ὡς πρῶτόν μου καθήκον, ὅταν ἀνέλαβα τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, τοῦ ἀνυπάρχτου αὐτοῦ ὑπουργείου Βιομηχανίας, τό ὁποῖον ἀπλῶς εἶναι μιᾶ ἐτικέττα, διὰ νὰ ἐμπαίζωμεν ἑαυτούς καί ἀλλήλους, ἀλλά τό ὁποῖον συντόμως ἐλπίζω, μέ τὴν βοήθειαν καί τοῦ τεχνικοῦ κόσμου, νὰ μεταβάλωμεν εἰς ὄργανον ἐφαρμογῆς μιᾶς συνεποῦς πολιτικῆς ἐκβιομηχανίσεως, ὡς πρῶτόν μου καθήκον ἐθεώρησα νὰ ἔλθω εἰς ἐπαφὴν μέ τό Προεδρεῖον τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, τῆς φυσικῆς δηλαδὴ ἡγεσίας τοῦ τεχνικοῦ κόσμου. Καί δέν ἠρέκασθην εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν φιλοφρονήσεων. Τοὺς ἐπεστράτευσα πρὸς δημιουργικὴν συνεργασίαν. Καί εἶμαι εὐτυχῆς καί εἶμαι ὑπερήφανος νὰ ἀναφέρω εἰς τό συνέδριόν σας ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος ἀμέσως ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν πρόσκλησίν μου καί ἤδη τό Τεχνικόν Ἐπιμελητήριον ἐργάζεται διὰ τὴν κατάρτισιν τριῶν βασικῶν νομοσχεδίων, νομοσχεδίων ὑποδομῆς διὰ τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν. Οὕτω τό παλαιόν μου ὄνειρον διὰ τὴν ἔρευναν, διὰ τὴν ἰδρυσιν Ὀργανισμοῦ Βιομηχανικῆς Ἐρεῦνης, πολὺ συντόμως θά γίνῃ νομοσχέδιον καί αἰθριον νόμος τοῦ Κράτους. Ἐπίσης, μία ἄλλη μου φιλοδοξία, ὁδὸν δέν ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρχη βιομηχανία ἀνευ αὐτοῦ, ἡ ἰδρυσις Ὀργανισμοῦ Προτύπων (Institute of Standards) καί αὐτὴ εὐρίσκεται αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τό στάδιον τῆς ἐπεξεργασίας τῆς εἰς νομοσχέδιον καί ἐλπίζω πολὺ συντόμως νὰ γίνῃ νόμος τοῦ Κράτους. Τρίτη προσπάθεια ἐπίσης βασική εἶναι ἡ κατάρτισις νομοσχεδίου διὰ τὴν δημιουργίαν Σώματος Ὁρκωτῶν Ἐλεγκτῶν, Μηχανολόγων - Ἠλεκτρολόγων κλπ. εἰς τό ὁποῖον νὰ ἀνατεθῇ ἡ σοβαρωτάτη ἀρμοδιότης τῆς παρακολουθήσεως τῆς λειτουργίας τῶν ἐργοστασίων, συμφώνως

μέ τας απαιτήσεις τῆς ἀσφαλείας καί τῆς τεχνικῆς, τὴν ὁποίαν δέν ἠμποροῦν νά ἀναλάβουν ἱκανοποιητικῶς αἱ κρατικά ὑπηρεσίαι.

Καί εἰς ἄλλα θέματα θεβαίως θά ἐπεκταθῆ ἡ συνεργασία μας, ἀλλά νομίζω ὅτι τὰ τρία, τὰ ὁποία ἀνέφερα, ἀποτελοῦν ἀναμφισβητήτως ἀπόδειξιν τῆς σημασίας, τὴν ὁποίαν ἀποδίδει εἰς τὸ ἔργον σας ἡ Κυβέρνησις, τῆς ἐμπιστοσύνης, μέ τὴν ὁποίαν σᾶς περιβάλλει, ἀλλ' ἐπίσης καί τῆς ἀνταποκρίσεως, τὴν ὁποίαν ἐδέχθημεν ἀπὸ τὴν ὑπεύθυνον ἡγεσίαν σας.

Κύριοι, θά τελειώσω ἀφοῦ σᾶς εὐχαριστήσω μέ τὴν ἀκολουθον δῆλωσιν, ἡ ὁποία δέν εἶναι ἀπλῆ φιλοφροσύνη. Καί ἐάν δέν ἤμην Ὑπουργός, θά ἐπεθύμουν νά παρακολουθῆσω τὸ Συνεδριόν σας, διότι δέν εἶναι ἀπλῶς συνέδριόν μιᾶς ἐπαγγελματικῆς τάξεως. Εἶθε ἐπάνω ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἐπίπεδον. Τὰ θέματά σας εἶναι πράγματι θέματα, τὰ ὁποία ἀφοροῦν ζητήματα καιρία διὰ τὸ παρόν καί τὸ μέλλον τῆς χώρας. Θά ὑπογραμμίσω τὰ δύο, τὴν « Ἐρευναν» καί τὴν « Διερεύνησιν τῶν τιμολογίων τοῦ ρεύματος τῆς ΔΕΗ ». Ἐπὶ τοῦ δευτέρου θέματος θά παρακολουθῆσω μέ ἰδιόζουσαν προσοχὴν τὰς συζητήσεις σας καί θά ἤθελον νά πρακτικά νά εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν λεπτομερῆ, διότι ἡ Κυβέρνησις δέν θά περιμένῃ ἀπ' ἐδῶ καί ἐμπρός νά ἀκοῦη ἀπὸ ὀργανώσεις, ὡς ἡ ἰδική σας, ἀπλῶς φιλοφρονήσεις. Ἐάν περιορισθῆτε εἰς τὸν ρόλον αὐτόν, θεβαίως ὑποτιμᾶτε τὸν ἑαυτὸν σας καί ὑποτιμᾶτε ὀλόκληρον τὸν Ἑλληνικόν Λαόν. Καί ἡ Κυβέρνησις καί ὁ Ἑλληνικὸς Λαός περιμένουν ἀπὸ σᾶς μίαν ἀντικειμενικὴν ἐξέτασιν τοῦ θέματος καί μίαν ἀντικειμενικὴν κριτικὴν τῆς ἀκολουθηθείσης μέχρι σήμερον πολιτικῆς.

Ἐάν ἡ ἐκθιομπχάνιος εἶναι τόσοσ βασικόν πρόβλημα, ὁ ἐζηλεκτρισμός ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως τὸ ὑπόβαθρον τῆς ὅλης προσπάθειας. Γνωρίζετε τὰς ἀνησυχίας μας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀσκηθείσαν πολιτικὴν ἐπὶ τοῦ θέματος. Θά ἀναμείνωμεν ἐπομένως νά φωτισθῶμεν ἀπὸ τὰς συζητήσεις σας καί νά εἶθε θεβαίαι ὅτι τὰ συμπεράσματά σας θά ἀποτελέσουν σοβαρόν στοιχεῖον τῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τῆς αὔριου.

Ὑψηλότατε, Κύριοι Συνεδροί, μέ συχωρῆτε διὰ τὴν κατάρχησιν τοῦ χρόνου. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού ἔρχομαι εἰς ἐπαφήν μέ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Τεχνικοῦ Κόσμου τῆς χώρας καί ἐπεθύμουν νά μὴ περιορισθῶ εἰς μίαν τυπικὴν προσφώνησιν, ἀλλὰ νά ἀνταλλάξω μαζί σας ὑπευθύνους λόγους. Διότι ἀπὸ ἐδῶ καί ἐμπρός θά μᾶς κρίνουν καί σᾶς καί ἡμᾶς, τὴν τεχνικὴν καί πολιτικὴν ἡγεσίαν τοῦ τόπου, ὄχι οἱ ψηφοφόροι μας καί οἱ πελάται σας, θά μᾶς κρίνουν αἱ ἐπερχόμενά γενεά, καθόσον εἰς τὰς χεῖρας μας εὐρίσκεται τὸ μέλλον τῶν γενεῶν αὐτῶν πού θά ἔλθουν (χειροκροτήματα).

ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ, ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑ- ΝΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

Γενομένη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ε.Β.Ε.Α.

τὴν 12ην Δεκεμβρίου 1963

Εἶμαι εὐγνώμων πρὸς τὸ Προεδρεῖον τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, διότι μοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν αὐτῆς τῆς συγκεντρώσεως, ἡ ὁποία μὲ φέρει ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τῶν παραγωγικῶν τάξεων τῆς Χώρας.

Μία δημοκρατικὴ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ κυβερνᾷ ἐν ἀπομονώσει. Εἶναι ἄρνησις τῆς ἐννοίας τῆς δημοκρατίας τὸ διοικεῖν ἄνευ ἐπαφῆς καὶ συνεργασίας. Ὁ Ὑπουργὸς ἑπομένως τῆς Βιομηχανίας τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, προσερχόμενος ἐνώπιόν σας δὲν ἐπιτελεῖ πρᾶξιν ἀβροφροσύνης, ἐπιτελεῖ καθῆκον ἐπιτακτικόν, καθῆκον συνεπειᾶς πολιτικῆς, καθῆκον συνεπειᾶς συνειδήσεως.

Ἔρχομαι ἐδῶ διὰ νὰ ἐπικοινωνήσω μαζί σας, διὰ νὰ σᾶς ἐκθέσω τὰς ἀπόψεις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ ὀρισμένων βασικῶν θεμάτων τῆς Χώρας, ἢ μάλλον ἐπὶ βασικωτέρου θέματος, ἐπὶ τοῦ θέματος — διατί νὰ μὴ εἰπῶμεν τὴν μεγάλην φράσιν: — ζωῆς ἢ θανάτου τοῦ Ἔθνους. Ἡμεῖς θὰ σᾶς ἐκθέσωμεν τὴν στρατηγικὴν μας, θὰ ἀκούσωμεν τὰς ἀπόψεις σας καὶ κατόπιν συζητήσεων, συσκέψεων καὶ ὄλων τῶν ἄλλων μεθόδων τῆς συνεργασίας, θὰ χαράξωμεν ὀριστικῶς τὸ τακτικόν μας σχέδιον, διὰ νὰ μπορέσῃ ἡ σκέψις νὰ γίνῃ πρᾶξις καὶ οἱ πόθοι νὰ γίνουσι πραγματικότης, νὰ ὑπερβληθοῦν αἱ δυσκολίαι καὶ νὰ δυνηθῇ ὁ τόπος νὰ εἰσέλθῃ εἰς μίαν ὁδὸν πραγματικῆς ἀναδημιουργίας. Κύριοι,

τὸ εἶπα καὶ ἄλλοτε, θὰ τὸ ἐπαναλάβω καὶ σήμερον — καὶ παρακαλῶ νὰ μὴ παρεξηγηθῶ ὡς ἐπαναλαμβάνων ἑαυτὸν — διότι εἶναι ἀνάγκη: Τόφερε ἡ μοῖρα νὰ ἀνήκωμεν εἰς μίαν γε-

νεάν, τῆς ὁποίας τό πέρασμα θά ἐπηρεάσῃ ἀμειλίκτως τήν ἐξέλιξιν τῶν Ἑλλήνων, ὡς Ἐθνους. Μέσα εἰς αὐτά τά κοσμογονικά φαινόμενα τῆς Ἑνώσεως τῶν λαῶν καί ἰδίως εἰς τήν προσπάθειαν τῆς δημιουργίας τῆς νέας Εὐρώπης, ἡ Ἑλλάς ἀποτελεῖ ἀπό ἀπόψεως ἐθνικῆς, μίαν ἀσήμαντον μειοψηφίαν. Ἐάν ἐγκαίρως δέν λάβῃ τά μέτρα τῆς διὰ τήν διασφάλισιν τῆν προσωπικότητά τῆς, πρόκειται νά ἐξαφανισθῇ καί νά μεταβληθῇ εἴτε εἰς κράτος λεβαντίνων ἢ εἰς ἐξαγωγέα δούλων ἢ εἰς κάποιον ἀσήμαντον παράγοντα, εἰσπράττοντα τόν οἶκτον ἢ τήν ἐλεημοσύνην.

Ἐάν δέν ἀποκτήσωμεν οικονομικήν αὐτοδυναμίαν ἐντός ὀλίγων σχετικῶς ἐτῶν, θά εἶναι τόση ἡ ἐξέλιξις τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης, ὥστε ἴσως νά μείνωμεν ἀνάμνησις καί ἀνάμνησις πολὺ θλιβερά. Καί θά θεωρηθῇ ἡ γενεά μας ὅτι ὑπῆρξεν ἐντελῶς ἀναξία ὄλων αὐτῶν πού προηγήθησαν, αἱ ὁποῖαι συνδέονται μέ σελίδας μεγαλείου καί πραγματοποιήσεων θαυμασῶν, διὰ τὰς ὁποίας σεμνύεται ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης. Ἡ Ἑλλάς πρέπει νά ἀποκτήσῃ μέσα εἰς τήν Εὐρώπην αὐτοδυναμίαν οικονομικήν. Αὐτό εἶναι τό πρόβλημά μας.

Αὐτήν τήν στιγμήν ἡ Ἑλλάς ἀντιμετωπίζει ἓνα τρομακτικόν θέμα: τήν ἔλλειψιν δυνατοτήτων ἀπασχολήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς. Καί τοῦτο ἐκδηλοῦται πρὸς δύο κατευθύνσεις: ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς μίαν αἱμορραγίαν πληθυσμιακῆν διὰ τῆς μεταναστεύσεως, ἀφ' ἑτέρου δέ εἰς τήν δημιουργίαν μαζῶν δυσπρεσχημένων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἐν τῇ ἀπελπίσῃ τῶν μεταβάλλονται εἰς ἐχθρούς τοῦ καθεστώτος.

Ἐάν αὐτήν τήν κατάστασιν τήν ἀνεκθῶμεν ἀκόμη δύο - τρία χρόνια, θέβαια πρέπει νά εἶναι πολὺ φιλέλλην ὁ θεὸς, διὰ νά σώσῃ τήν Ἑλλάδα ἀπὸ δοκιμασίας φοβεράς. Ἄλλ' ἂν ἀνεκθῶμεν τήν κατάστασιν αὐτήν ἐπὶ μερικά ἀκόμη χρόνια, οἱ ἄλλοι συνεταιῖροι μας ἐν τῇ Κοινῇ Ἀγορᾷ θά ἔχουν προχωρήσῃ τόσον πολὺ, ὥστε θά πρέπει ἡμεῖς νά ἀνακαλύψωμεν ὄχι ἀεριωθούμενα, ἀλλ' ἴσως πυραύλους, διὰ νά μπορέσωμεν νά τοὺς φθάσωμεν.

Κύριοι,

4 - Ἕξ χρόνια ἔχομεν. Ἡ θά τό ἀντιληφθῶμεν ἢ θά κλάψωμεν πικρά. Ἐκάσαμεν ἤδη δύο χρόνια, ἀφ' ὅτου συνεδέθημεν ἐπίσημως μέ τήν Κοινήν Ἀγοράν. Ἄλλ' ἐγὼ λέγω ὅτι ἔκασαμεν 8 χρόνια, διότι ἀπὸ τό 1954 ἦτο σαφές ὅτι ἡ Εὐρώπη θά ἐβαίνει πρὸς μίαν οικονομικήν ὁλοκλήρωσιν. Ἄλλ' ὅσοι ἀπὸ τότε ἐκρούσαμεν τόν κώδωνα τοῦ κινδύνου, ἐθεωροῦμεθα ὄνειροπόλοι, ὡς ἐκτός πραγματικότητος. Διότι ἀρέσει εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας ν' ἀφήνωμεν νά περνᾷ ὁ χρόνος μέ τά πεισιματά

σπάθειαν, ἡ ὁποία χρειάζεται, διὰ νά κάμῃ τὴν ἐπιχειρήσιν τοῦ ἀξίαν νά λέγεται ἐπιχειρήσις. Ὁργάνωσις, παραγωγικότης, μάρκετινγκ, εἶναι μερικά στοιχεῖα, τὰ ὁποία χρειάζονται εἰς μίαν σύγχρονον βιομηχανίαν, διὰ νά εἶναι ἀξία τοῦ ὀνόματός της.

Ἄλλὰ δὲν θά ἐπεκταθῶ εἰς τὸν ρόλον σας. Τὸν γνωρίζετε καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι, ὅταν πᾶτε νά κάνετε τὴν προσευχή σας θά ἐξετάσετε τὴν συνειδήσιν σας, τὸν ἑαυτὸν σας καὶ θά ἀποκομίσητε θάρρος, ὥστε καὶ κριτικὴν νά κάνετε, ἀλλὰ καὶ ἀποφάσεις δημιουργικὰς νά λάβετε.

Πρέπει ἀντιθέτως νά σῶς ὁμιλήσω διὰ τὸν ρόλον τοῦ Κράτους. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐξωεπιχειρησιακὸν κόστος, ἐκεῖ, πού ὄσον καλοὶ ἐπιχειρηματῖαι καὶ ἂν εἴσθε, δὲν μπορείτε νά ἐπιρεάσετε τὰ πράγματα, ἡ κρατικὴ, ὡς ἤδη ἀνέφερα παρεμβασίς εἶναι ἀπαραίτητος. Ἡ λεπτομερὴς ὁμωσ ἀνάπτυξις τοῦ θέματος θά παρέτεινε τὴν ὁμιλίαν μου ὑπερμέτρως. Δὲν θά εἰσέλθω ἐπομένως εἰς αὐτήν. Τὰ πράγματα ἄλλωστὲ εἶναι γνωστά.

Ἄλλὰ πρέπει νά προσθέσω καὶ τοῦτο: καὶ εἰς τὸν ρόλον σας, εἰς τὴν σύμψυξιν τοῦ ἐσωεπιχειρηματικοῦ κόστους, βεβαίως πρέπει νά ἔχετε τὴν συμπαράστασιν καὶ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Κράτους. Εἶναι πρωτεύων ὁ ρόλος σας ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸ Κράτος δὲν πρέπει νά ἄουσιάζῃ.

Ποῖα εἶναι περαιτέρω αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ Κράτους, πού θέλει νά κάμῃ ἐκβιομηχανίωσιν, πού ζέρει τί θέλει, πού δὲν κάνει θυζαντινολογίαν, πού δὲν κάνει δημοκρασίαν, πού δὲν ἐξαπατᾷ καὶ τὸν ἑαυτὸν του καὶ τὸν λαόν; Θά τὸ ἐκθέσω εἰς μερικὰς ἀδράς γραμμάς.

Ἐν πρώτοις, ἀφοῦ ἐχωρίσθησαν οἱ ρόλοι καὶ ἀφοῦ ἀνεγνωρίσθη ὅτι τὸ ἔργον τῆς βιομηχανικῆς ἐπιδόσεως ἀνήκει κυρίως εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, τὰ πράγματα ἀποβαίνουν καθάρᾳ: τὸ Κράτος ἀφείλει νά καταργήσῃ πᾶσαν μορφήν γραφειοκρατίας καὶ παρεμβατισμοῦ, ἡ ὁποία ἐμποδίζει τὴν δημιουργικὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ καταλήγει εἰς διόγκωσιν τοῦ κόστους τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἐάν δὲν τὸ κατορθώσῃ, ὅς μὴ ὁμιλῇ διὰ βιομηχανικὴν πολιτικὴν.

Ἄλλὰ προσέξατε, εἶναι μεγάλος λόγος νά καταργήσωμεν τὴν γραφειοκρατίαν καὶ τὸν παρεμβατισμόν. Ξέρετε τί λέμε; θά πᾶμε εἰς συνθήκας ἐλευθέρου ἀνταγωνισμοῦ, ἐκεῖ πού ὁ καθένας σας θά ἐπιδιώσῃ, διότι εἶναι ὁ ἰκανώτερος. Καὶ ἐπειδὴ ὁμιλοῦμεν περὶ γραφειοκρατίας καὶ παρεμβατισμοῦ καὶ μοῦ ἀρέσει νά εἶμαι εὐλικρινὴς πρὸς πάντας, ποῖος εἶναι ὁ δημιουργὸς τοῦ παρεμβατισμοῦ καὶ τῆς γραφειοκρατίας; Ποῖος; Κύριοι, λυπούμαι νά τὸ εἶπω: εἴσθε σεῖς, αἱ παραγωγικαὶ τάξεις, ὄχι τόσοσ ὡς τάξεις, ὅσον ὡς ἄτομα. Διότι ὁ κύριος τᾶδε εἶχε

τόν τάδε Ὑπουργόν φίλον καί τήν τάδε πλειοψηφίαν φιλικήν, κατώρθωσε νά ἐπιτύχη μίαν διαταξούλαν, εἰς κάποιον νόμον, ἡ ὁποία διαταξούλα τοῦ ἐξοφάλιζε μίαν προνομιοῦχον θέσιν, ἀλλ' ἀπετέλει θρόγγχον εἰς τόν λαιμόν ὄλων τῶν ἄλλων.

Ἐπάρχει ἄλλη ἐξήγησις τοῦ παρεμβατισμοῦ, ὑπάρχει ἄλλη ἐξήγησις τῆς γραφειοκρατίας; Μή καταρᾶσθε τό Κράτος. Σεις δημιουργεῖτε τό Κράτος. Σεις, ὁ ἑλληνικός λαός!

Ἐάν λοιπόν συμφωνήσωμεν νά ἀφῆσωμεν τήν γραφειοκρατίαν καί τόν παρεμβατισμόν, τότε τά μισά αἰτήματα, πού ἀκούει ὁ Ὑπουργός τῆς Βιομηχανίας, φεύγουν ἀπό τήν μέσσην καί ἀφίνεται ἐλεύθερος νά ἀντιμετωπίσῃ τά πράγματα καθαρά, ἐν τῇ οὐσίᾳ των.

Τί πρέπει νά κάνῃ ἡ Κυβέρνησις ὕστερα ἀπ' αὐτό; Πρέπει νά δημιουργήσῃ τήν βιομηχανικήν ὑποδομήν. Αὐτό εἶναι τό πρῶτιστον καθήκον της. Νά δημιουργήσῃ τήν ὑποδομήν διά τό ξεκίνημα. Καί ὅταν λέγωμεν «ὑποδομή» τί ἐννοοῦμεν;

Πρῶτον: Νά μάθωμεν τήν φυσικήν προκίσειν τῆς χώρας. Σήμερον οἱ Ἕλληνες δέν γνωρίζομεν τόν ὀρυκτόν πλοῦτον τῆς χώρας, δέν γνωρίζομεν τόν ἐνάλιον πλοῦτον, τήν θάλασσαν, δέν γνωρίζομεν, κύριοι, τό ἔδαφός μας. Εἴμεθα ἡ μόνη χώρα εἰς τήν Εὐρώπην πού δέν ἔχει οὔτε ἔδαφολογικόν κάρτην. Καί ἐν τούτοις προγραμματίζομεν τήν ἴδρυσιν βιομηχανικῶν λιπασμάτων, τά ὁποία πιθανῶς καί εἰς ποσότητες καί εἰς σύνθεσιν νά μὴ εἶναι τά ἐνδεδειγμένα.

Ὅφειλε ἐπομένως τό Κράτος διά τῆς ὀργανώσεως τῆς ἐρεῦνης εἰς ὅλας τῆς τάς μορφάς, νά συντελέσῃ ὥστε ἐντός ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος νά μάθωμεν τί εἶναι ἡ Ἑλλάς ἀπό ἀπόψεως φυσικῆς προκίσεως. Διότι ἐπὶ τῇ θέσει τῆς φυσικῆς προκίσεως καί τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος θά θεμελιωθῇ ἡ μορφή τῆς βιομηχανίας, τήν ὁποίαν θέλομεν νά δημιουργήσωμεν. Πρέπει ἐπίσης νά μάθωμεν ποίας βιομηχανικῆς ἀξιοποιήσεως εἶναι ἐπιδεκτικά τά προϊόντα της, διότι καί αὐτήν τήν στιγμήν πού ὀμιλοῦμεν διά τά περιοσότερα προϊόντα τοῦ ὀρυκτοῦ πλοῦτου, διά τά περιοσότερα προϊόντα τῆς γεωργίας μας, δέν γνωρίζομεν ἐάν εἶναι ἐπιδεκτικά βιομηχανικῆς ἐπεξεργασίας. Γνωρίζετε, ὅσοι ἀσχολεῖσθε μέ τόν σίδηρον, πόσον διαφορετική θά ἴητο ἡ κατάστασις, ἐάν ἐγνωρίζαμεν διά τά χρωμιούχα σιδηρομεταλλεύματα, πῶς θά μπορούσαμε νά τά ἀξιοποιήσωμεν. Ἀκόμη τώρα μέ τά νικελιούχα σιδηρομεταλλεύματα παιδευόμεθα. Ἀλλά μήπως μπορούμε νά ἐπεξεργασθῶμεν βιομηχανικῶς τήν μαστίχην μας, διά νά περιορισθῶμεν εἰς ἓνα καί μόνον χαρακτηριστικόν παράδειγμα: Ἄφ' ὅτου κατηργήθησαν τά χαρέμια εἰς τήν Τουρκίαν, θρήνος καί ὄδυρμός ὑπάρχει εἰς τά μαστιχοχώρια τῆς Χίου!! Καί δέν θρέθηκε κανεῖς, οὔτε

Κράτος, ούτε ήμικρατική όργάνωσις, ούτε ιδιώτης νά σκανδαλισθή άπ' αυτήν τήν άπαράδεκτον κατάστασιν, όταν όλος ό κόσμος καταναλίσκη τήν άμερικανικήν «ταϊκλαν». Λοιπόν, το πρώτον καθήκον είναι νά μάθωμεν αυτήν τήν μεγάλην άγνωστον, τήν Έλλάδα, όπως θά έλεγεν ό Άλέξης Καρέλ.

Τό δεύτερον κεφάλαιον τής ύποδομής είναι ή μόρφωσις στελεχών διά τήν βιομηχανίαν. Δέν πιστεύω κανείς νά νομίση ότι ύπερβάλλω, όταν λέγω ότι έμπαίζομεν έαυτούς και άλλήλους, όταν λέγωμεν ότι έχομεν τεχνικήν εκπαίδευσιν. Υπάρχουν θέβαια λαμπρά έξαιρέσεις, αλλά αυτά τά παιδιά, τά δυστυχισμένα πού τελειώνουν τός Τεχνικός Σχολάς, είναι νά τά κλαις. Νά όργανώσωμεν επαγγελματικήν και τεχνικήν εκπαίδευσιν έπομένως. Άλλά πολύ περισσότερον πρέπει νά δημιουργήσωμεν στελέχη εις τήν βιομηχανίαν, τούς υπαξιωματικούς τής βιομηχανίας, και αυτό είναι ένα μεγάλο καθήκον του Κράτους εις τό κεφάλαιον τής ύποδομής.

Τό τρίτον μεγάλο κεφάλαιον εις τήν ύποδομήν είναι ή τυποποίηση. Είμεθα τό μόνον Ευρωπαϊκόν Κράτος, όπου ή έννοια τής τυποποίησης είναι άγνωστη. Και έν τούτοις Ισχυρίζομεθα ότι προσπαθούμεν νά κάμωμεν εκβιομηχανίσιν! Η ίδρυσις, έπομένως, ενός Ίνστιτούτου, του «Έλληνικού Ίνστιτούτου Τυποποίησης», άποτελεί ένα από τά βασικά στοιχεία του έργου τής ύποδομής.

Κεφάλαιον τής ύποδομής είναι επίσης ή σταθερότης τής νομοθεσίας. Δέν μπορεί νά περιμένωμεν νά γίνη επένδυσις εις τήν βιομηχανίαν, όταν αλλάζουν οι νόμοι κάθε τρεις μήνας και όταν έχωμεν και αναδρομικούς νόμους.

Κεφάλαιον τής ύποδομής είναι ή περιφερειακή ανάπτυξις τής βιομηχανίας. Υποχρέωσις του Κράτους είναι νά λάβη τά μέτρα, τά όποια χρειάζονται διά τήν πραγματοποίησιν της.

Τμήμα τής ύποδομής είναι επίσης ή δημιουργία των καταλήλων θεσμών, οι όποιοι θά βοηθήσουν τήν βιομηχανικήν δραστηριότητα και μεταξύ τούτων προέχουσιν θέσιν έχουν οι φορείς τής βιομηχανικής πίστωσης.

Τό σημερινόν καθεστώς βιομηχανικής πίστωσης είναι καθεστώς πού και μέ τήν μεγαλύτεραν επιείκειαν δέν μπορεί νά θεωρηθή ότι εξυπηρετεί άνεκτώς τήν ανάπτυξιν τής βιομηχανίας. Πρέπει θεθαίως νά γίνουν οι όργανισμοί πού χρειάζονται διά τήν προώθησιν των έξαγωγών και πρέπει νά ύπάρξη η ασφάλις των έξαγωγών, άνευ τής όποιας δέν μπορεί κανείς νά προχωρήσει εις αυτήν τήν μεγάλην περιπέτειαν των διεθνών αγορών.

Η ύποδομή, τά μέσα, ή πραγμάτωσις τής εκβιομηχανίσεως θά σπρηκθούν θεθαίως πρωτίστως εις τήν άποταμίευσιν, τήν

έλληνικήν. Καί πρέπει νά ληφθοῦν ὅλα τὰ μέτρα, οὕτως ὥστε ὁ ἀποταμιευτής νά συνηθίσῃ νά ἀγοράζῃ ἕνα βιομηχανικόν τίτλον καί ὄχι νά πηγαίῃ νά κἀνῃ κατάθεσιν ὄψεως εἰς τήν Τράπεζαν.

Ἄλλά, κύριοι, δέν εἶναι δυνατόν νά περιμένωμεν ἀπό τήν Ἑλληνικήν ἀποταμίευσιν νά προσφέρῃ ὅλα τὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα χρειάζονται διὰ μίαν τόσοσν μεγάλην προσπάθειαν. Πρέπει νά ἐπιζητήσωμεν καί τήν συνεργασίαν τῶν ξένων. Δέν εἶναι ἐντροπή νά στραφῶμεν πρός τό ξένον κεφάλαιον. Ὅλαι αἱ χῶραι ἀλληλοβοηθοῦνται. Ἄλλά νά γνωρίζωμεν διατί ζητοῦμεν τό ξένον κεφάλαιον νά ἔλθῃ ἐδῶ. Τό θέλωμεν ὡς συνεταιῖρον, τό θέλωμεν διὰ νά μᾶς βοηθήσῃ. Ἄλλά καί νά ὠφελθῇ καί αὐτό. Ὅπως εἶπα καί ἄλλοτε, δέν ζητοῦμεν ἐλεημοσύνην. Ἄλλά δέν τό θέλωμεν τό ξένον κεφάλαιον ὡς κατακτητήν. Θά ἔλθῃ ἐδῶ ὑπό τούς ἰδίους ὄρους, πού πηγαίνει εἰς ὅλα τὰ πολιτισμένα κράτη τῆς Εὐρώπης. Ὑπό αὐτάς τὰς συνθήκας εἶναι εὐπρόσδεκτον. Θά ἐπιζητήσωμεν μέ κάθε τρόπον γὰ τό προσελκύσωμεν. Ὅς κατακτητήν ὁμῶς εἶναι ἀδύνατον καί νά τό συζητήσωμεν.

Ἄλλά τό ξένον κεφάλαιον θά τό ἐπιζητήσωμεν καί ὡς ἀνάγκην τῆς νέας Εὐρώπης, πού δημιουργεῖται. Δέν μπορεῖ ἡ νέα Εὐρώπη, κύριοι, νά ἔχῃ τό θάρος τῆς εἰς τόν Ρήνον. Αὐτή ἡ Εὐρώπη εἶναι ἕνα προϊόν ἱστορικῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα δέν δικαιολογοῦνται σήμερον. Εἶναι ἀνάγκη διὰ τήν Εὐρώπην νά ἐνισχυθῇ περιφερειακῶς. Δέν εἶναι δική μας ἀνάγκη μόνον, ὅταν ὑποστηρίζωμεν τήν περιφερειακὴν ἀνάπτυξιν. Δέν ὀσς ζητῶ βοηθειαν διὰ τήν Ἑλλάδα, ὀσς ζητῶ νά κάμετε οικονομικὴν πολιτικὴν διὰ τήν Εὐρώπην. Τὰ αἰτήματα τῆς Ἑλλάδος δέν εἶναι αἰτήματα ἐλεημοσύνης καί φιλανθρωπίας. Ἡ Ἑλλάς εἶναι μία πραγματικότης. Ὑπάρχουν οικονομικαί ἀναγκαιότητες διὰ τήν ἐδραΐωσιν τῆς οικονομικῆς ἀνάπτυξεως τῆς Εὐρώπης. Καθ' ἑκόν μας εἶναι, τὰς ἀναγκαιότητας τῆς Εὐρώπης νά τὰς συνδέσωμεν μέ τὰς ἰδικὰς μας ἀναγκαιότητας, διὰ νά ἐπιτύχωμεν εἰς τήν προσπάθειάν μας, εἰς τήν προσπάθειαν τοῦ ξεκινήματός καί τῆς δημιουργίας τῆς νέας Ἑλλάδος.

Κύριοι, ὀσς ἐσκιαγράφησα — διότι δέν εἶναι δυνατόν νά καταρσθῶ περισσότεροσν τοῦ χρόνου σας — τὰς γενικὰς γραμμάς τῆς πολιτικῆς τῆς ἐκβιομηχανίσεως, τήν ὁποῖαν θά ἀκολουθήσῃ ἡ Κυβέρνησίς μας.

Θά μοῦ πῆτε, θεθαίως, ὅτι διὰ νά ἀσκῆσῃς πολιτικὴν πρέπει νά ἔχῃς ὄργανα, καί θά μοῦ ποῦν μερικοί, ὅσοι ἀναγιγνωσκουσι ἐφημερίδας, αἱ ὁποῖαι πρέπει νά κάμουν εἰς πῶσαν περίπτωση τόν ἀντιπολιτευόμενον, πού εἶναι τό Ὑπουργεῖον τῆς Ἰβιομηχανίας, κ. Ὑπουργέ τῆς Ἰβιομηχανίας; Σεῖς ὁ ἴδιος

διεκπρύζατε ότι δεν υπάρχει, ότι απλώς είναι ένα συμβολαιογραφείον, ότι είναι ένα άντρον βασανισμού τῆς ιδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Κύριοι, σκοπός, πού ἦλθα εἰς τό Ὑπουργεῖον αὐτό, εἶναι νά τό δημιουργήσω. Καί ἂν ἡ Κυβέρνησις μέ ἐστείλειν ἐκεῖ, μέ ἐστείλειν ἀκριδῶς μέ αὐτήν τήν ἀποστολήν.

Μή νομίζετε ότι μέ τήν προσπάθειαν τοῦ ποδαριού, μέ τὰς ἐμπνεύσεις τῆς στιγμῆς, δυνάμεθα νά διεξαγάγωμεν τήν μάχην. Ἡ μάχη τῆς ἐκδιομηχανίσεως θά διεξαχθῆ βάσει στρατηγικοῦ καί τακτικοῦ σχεδίου. Ἐάν δέν ὑπάρξη τακτικόν καί στρατηγικόν σχέδιον, αἱ προσπάθειαι μας θά καθοῦν — θά χάσωμεν τό λεωφορεῖον, ὅσον καί ἂν κοπιᾶσωμεν.

Ὅρισμένοι βιομηχαναῖοι δέν μποροῦν ν' ἀναπτυχθοῦν αὐτήν τήν στιγμήν εἰς τήν Ἑλλάδα, ἐνῶ ἄλλαι πρέπει νά βοηθηθοῦν διὰ νά ἀναπτυχθοῦν ἀμέσως. Αὐτό θά πῆ πρόγραμμα. Πρόγραμμα σημαίνει ἱεράρχησιν τῶν προσπαθειῶν κατά τόπον καί χρόνον. Ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀποφασισμένη νά ἀκολουθήσῃ μετά θρησκευτικῆς εὐλαθείας ὅλα τὰ συμπεράσματα καί τήν πείραν τῶν Κρατῶν, πού ἀσκοῦν πράγματι προγραμματισμένην οἰκονομικήν πολιτικήν.

Δέν θά σᾶς ἀναπτύξω λεπτομέρειες τοῦ προγράμματος. Ἐπί τέλος πρέπει νά ὑπάρχουν καί μερικά μυστικά, ὅταν θά ἐμφανισθῶμεν εἰς τήν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων, διὰ νά ζητήσωμεν τήν ψῆφον τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς.

Ἄλλά θά τελειώσω μέ τό ἐξῆς: Ἀπασχόλησις εἶναι τό πρόβλημά μου. Ἡ ἐκδιομηχανίσις ἡ λύσις του. Διὰ νά κάμω βιομηχανικήν πολιτικήν πρέπει νά δημιουργήσω τήν ὑποδομήν, διὰ νά μπορέσουν αἱ βιομηχαναῖοι αὐριοῦ νά ἀναπτυχθοῦν καί νά πάρουν αὐτούς πού δέν ἔχουν ἀπασχόλησιν. Ἄλλά ἂν περιμένω ἔτσι θά μοῦ ἔχη φύγει ὁ πληθυσμός, ἡ ὄσφι μείνουσιν θά εἶναι τόσον ἐχθροὶ τοῦ καθεστώτος, ὥστε δέν θά δυνάμεθα ὀχι τήν συνεργασίαν των, ἀλλ' αὐτε καί τήν ἀνοχήν των νά ἀναμένωμεν. Πρέπει λοιπόν νά κάμω ἕνα πρόγραμμα κατεπειγούσης μορῆς — ἀμέσου δράσεως.

Ἐπ' αὐτοῦ, νομίζω, ότι τά πράγματα εἶναι ξεκαθαρισμένα:

Ἀπασχόλησις. Νά μή φύγη ὁ πληθυσμός. Νά μή δηλητηριασθῆ ὁ πληθυσμός. Δύο εἶναι οἱ τομεῖς εἰς τοὺς ὁποίους θά στραφῶ, διότι αὐτοὶ εἶναι οἱ μόνοι ἱκανοὶ ἀμέσου ἀποδόσεως. Ὁ ἕνας εἶναι ὁ τομεὺς τῶν γεωργικῶν βιομηχανιῶν, διότι, ἐάν ἡ διακίνησις, ἡ συντήρησις, ἡ ἐπεξεργασία τῶν γεωργικῶν προϊόντων καί ἡ παραγωγή λιπασμάτων ἀναπτυχθοῦν — καί δύνανται ν' ἀναπτυχθοῦν τάχιστα — τότε θά μπορέσω νά κρατήσω τόν γεωργικόν πληθυσμόν εἰς τήν Ἑλλάδα, μέ ἕνα εἰσόδημα τό ὅποιον μπορεῖ νά μή εἶναι ἰδεῶδες, ἀλλ' εἶναι ἀνεκτόν, διὰ νά μείνουσιν ἐδῶ οἱ ἀγρόται, τά 4 ἢ 5 ἢ 10 χρόνια πού μοῦ χρειάζονται, μέχρις ὅτου ἀναπτυχθῆ ἡ ἄλλη, ἡ μεγάλη βιομηχανία.

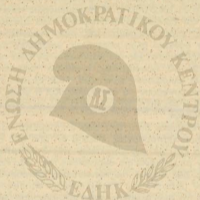
Καί ὁ δευτέρος τομεύς εἶναι ἡ θιοτεχνία, κύριοι, καί ἡ μικρά βιομηχανική ἐπιχειρήσις. Οἱ θιοτέχναι καί οἱ μικροὶ ἐπιχειρηματῖαι θά σώσουν τήν Ἑλλάδα εἰς αὐτήν τήν κρίσιμον μάχην. Δέν ὑποτιμῶ τόν ρόλον τῶν μεγάλων. Ἄπαγε τῆς βλασφημίας! Οἱ μεγάλοι ἐργάζονται διὰ τό μέλλον. Ἄλλ' αὐτήν τήν κρίσιμον στιγμήν, ἐκεῖνοι, πού θά δώσουν τήν μάχην πραγματικῶς εἶναι αὐτοὶ οἱ δύο κλάδοι: ἡ γεωργική βιομηχανία καί ἡ θιοτεχνία — ἡ μικρά βιομηχανική ἐπιχειρήσις. Αὐταὶ μποροῦν να μοῦ ἀπασχολήσουν πληθυσμόν καί πρός αὐτάς τό Κράτος πρέπει νά στρέψῃ, πρωτίστως, τήν προσοχήν του, ὄχι μέ λόγους καί μέ εὐκολόγια, ἀλλά μέ συγκεκριμένα καί ἀπλά μέτρα πραγματικῆς βοήθειας.

Καί εἰς τήν προσπάθειαν αὐτήν πρέπει καί ὁ Ὑπουργός καί ἡ Κυβέρνησις, ἀλλά καί ὑμεῖς νά ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ἕνα πρᾶγμα: ὅτι τό μέγιστον μέρος τῆς προσοχῆς πρέπει νά στραφῇ πρός τήν παραμεθόριον. Ἡ παραμεθόριος πρέπει νά εἶναι ἀπό ἐδῶ καί ἐμπρός τό ἀντικείμενον τοῦ ἀμερίστου μας ἐνδιαφέροντος, ἐνός ἐνδιαφέροντος, μιᾶς στήρυγος, ἀλλά καί ἀγωνίας, ὅσπν οὐδεμία ἄλλη περίπτωσις ἐπιβάλλει. Διότι ἡ αἰμορραγία ἡ πληθυσμιακή εἰς τήν παραμεθόριον ἔχει προσλάβῃ τήν ἑκτασιν ἐθνικοῦ, πραγματικῶς, κινδύνου. Ὅρισμένοι νομοὶ κινδυνεύουν νά ἀλλοιωθοῦν φυλετικῶς. Τοὺς ζέρετε. Ἄλλά καί μερικά νποιά κινδυνεύουν νά ἀδειάσουν. Καί ἡ φύσις δέν ἀνέχεται κενά. Θά πληρωθοῦν τά κενά ἀπό ἄλλους, ἐάν δέν ἀντιδράσωμεν ἐγκαιρῶς.

Κύριοι, ἐτελείωσα, διότι δέν μοῦ ἐπιτρέπεται νά εἰσελθῶ εἰς περισσοτέρας λεπτομερείας. Νομίζω ὅτι ἀπό ὅσα σᾶς εἶπα, θά φύγετε ἀπό ἐδῶ μέ τήν ἀννουχίαν τῆς ἀποστολῆς τῆς γενεᾶς μας. Δέν σᾶς παίρνω διὰ σαραφῆδες. Δέν σᾶς παίρνω διὰ δεκαρολόγους. Σᾶς παίρνω διὰ κοινωνικούς λειτουργούς. Ἐάν θάζετε εἰς τήν μετώπην τοῦ Ἐπιμελητηρίου «Παραγωγικαὶ Τάξεις» σημαίνει ὅτι δέν θεωρεῖτε τοὺς ἑαυτοὺς σας, ὡς ἀνθρώπους μέ μόνην ἀποστολήν τό οικονομικόν θελος. Ναί. Τό κέρδος ἐμπνέει τόν ἐπιχειρηματίαν καί ἡ ζημία τόν τιμωρεῖ. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θέλετε τό κέρδος καί ὅταν ἀποτύχετε θά θέλετε τήν ζημίαν καί δέν θά ἔρχεσθε εἰς τό Κράτος διὰ νά σᾶς τήν καλύπτῃ. Ἄλλ' ἀφοῦ τοποθετεῖτε εἰς τήν μετώπην τοῦ Ἐπιμελητηρίου σας: «Παραγωγικαὶ Τάξεις», σημαίνει ὅτι σεῖς οἱ ἴδιοι ἀνεγνωρίσατε ὅτι εἴσθε κοινωνικοὶ λειτουργοί. Ἀπευθύνομαι, ἐπομένως, πρός τὰς παραγωγικὰς τάξεις, ὡς κοινωνικούς λειτουργούς. Καί θέτω πρό αὐτῶν ὡμά τό πρόβλημα τῆς γενεᾶς μας, τό πρόβλημα τοῦ μέλλοντος τοῦ ἔθνους. Διὰ νά πῶ τὰς μεγάλας αὐτάς φράσεις, τό ἐσκέφθην πάρα πολύ. Ἄλλά, κάποτε πρέπει νά ὁμιλήσωμεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες μεταξύ μας, μέ

τήν ωμότητα τῆς εἰλικρινείας, τὴν ὁποῖαν ἐπιβάλλει ἡ πραγματικότητα. Ἐάν δὲν ὁμιλήσωμεν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἀλληλοεμπαιζόμεθα καὶ ἐνεργοῦμεν ὡς στρουθοκάμηλοι. Εἶμαι βέβαιος, εἶμαι ἀπολύτως πεπεισμένος, ὅτι ἡ γενεά μου δὲν εἶναι γενεά στρουθοκαμήλων. Ὅτι οἱ Ἕλληνες θὰ ἀκούσουν τὴν καμπάνα, τὴν φωνὴν τῆς μοίρας, καὶ θὰ φανοῦν ἀντάξιοι τῆς ἀποστολῆς των καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κρίσιμον στιγμὴν τῆς ἱστορίας μας.

Μέ αὐτὴν τὴν πεποίθησιν, μέ αὐτὴν τὴν αἰσιοδοξίαν, μέ αὐτὴν τὴν ἀναμονὴν τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ θαύματος, οἷς ἐκφράζω καὶ πάλιν τὴν εὐγνωμοσύνη μου, διότι συνεκεντρώθητε ἐδῶ νὰ μέ ἀκούσετε, νὰ ἀκούσετε τὴν γραμμὴν τῆς νέας δημοκρατικῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως. Σὰς εὐχαριστῶ. (Χειροκροτήματα).

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΟΜΙΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΒΟΛΟΥ

15-12-63

Ίσχυρίζονται τινές ότι ἡ Ἑλλάς εἶναι πτωχή χώρα καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νά γίνη βιομηχανική τοιαύτη. Εἶναι ἐντροπή καὶ νά τό λέμε αὐτό. Καί εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερη ἐντροπή νά τό προφέρουν ἐπίσημα χεῖλη. Διότι ἐπί ποίων στοιχείων βασίζονται, ἰσχυριζόμενοι ὅτι ἡ χώρα μας εἶναι πτωχή; Γνωρίζει κανεὶς τί ὀρυκτόν πλοῦτον ἔχομεν; Τί κρύβει τό ὑπέδαφός μας; Τί κρύβουν αἱ θάλασσαί μας; Ἡ ἔρευνα ὑπῆρξεν πλημμελής, εἰς τὰς περισσότερας δέ περιπτώσεις ἀνύπαρκτος. Καί ὅμως αἱ ὑπάρχουσαι ἐνδείξεις μαρτυροῦν περὶ τοῦ ἀντιθέτου: ἡ φυσικὴ προίκαις τῆς χώρας εἶναι λίαν ἀξιόλογος.

Ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἐξ ἄλλου ἀποτελεῖ μέγα πλεονέκτημα διὰ τὴν ἐκβιομηχανίαν ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς Ἡνωμένης Εὐρώπης. Ἀποτελεῖ οἰκονομικὴν ἀναγκαιότητα διὰ τὴν Ε.Ο.Κ. ἡ ἴδρυσις βιομηχανιῶν ἐν Ἑλλάδι. Διὰ τὴν ἄλλωστε ἡ ἀμερικανικὴ π.χ. βιομηχανία αὐτοκινήτων πρέπει νά κατασκευάζη αὐτοκίνητα εἰς τὴν Ὀλλανδίαν, διὰ νά τὰ ἐξάγη εἰς τὰς ἀφρικανικὰς καὶ ἀσιατικὰς χώρας καὶ νά μὴν τὰ κατασκευάζη εἰς τὴν Ἑλλάδα, ποῦ εἶναι πλησιέστερα εἰς τοὺς τόπους διαθέσεως; Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἀποτελεῖ ἓνα δεῦτερον παράγοντα, ὁ ὁποῖος συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἐκβιομηχανίσεως.

Τρίτος παράγων εἶναι ὁ παράγων τῆς ἐργασίας. Ὁ Ἕλληνας ἐργάτης, ὑπὸ συνθήκας δικαιοσύνης καὶ καλῆς ἀμοιβῆς, εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα ἐργατικά στοιχεία εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. Ὁταν ἐγὼρίζα εἰς τὴν Ἀμερικάν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, παντοῦ ἐξεφράζοντο μὲ τὰ καλύτερα λόγια διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν. Ἔχουν φιλότιμο, μαθαίνουν εὐκόλα τὴν ἐργασίαν των καὶ εἶναι ἐπιμελεῖς. Αὐτὸν τὸν Ἕλληνα ἐργάτην τὸν ἐμφανίζουν πολλοὶ ἐδῶ ὡς τεμπέλην. Καὶ τὸν

Ἕλληνα τεχνικόν ὡς ἀνεπαρκῆ ἢ ἀνίκανον. Ὅσοι λένε τοῦτο, τό πράττουσι ἀπό ἀγνοίαν ἢ ἰδιοτέλειαν. Γνωρίζετε ὅτι Ἕλληνα εἶναι ὁ ἀρχιεργάτης τῶν ἐργοστασίων φέρνι καί ὅτι Ἕλληνα εἶναι αὐτός πού σχεδιάζει τὰ αὐτοκίνητα εἰς ἓνα ἐργοστάσιον τῆς Ἀγγλίας.

Καί ἐρχόμεθα εἰς τό «συγκριτικόν κόστος» πού εἶναι ὁ τέταρτος βασικός παράγων διά τήν ἀνάπτυξιν τῶν βιομηχανιῶν. Καμμιά χώρα δέν εἶναι εἰς θέσιν νά ἐπιδοθῆ εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῶν βιομηχανιῶν. Δέν εἶναι δυνατόν νά ἐπιτύχη τό μικρότερον κόστος εἰς ὅλους τοὺς βιομηχανικούς κλάδους, ἐν συγκρίσει μέ τὰς ἄλλας χώρας. Ἀλλά καί ὅταν κλάδος τις ἔχει μικρότερον κόστος εἰς μίαν χώραν, ἐν συγκρίσει μέ μίαν ἄλλην, χωρίς ὅμως νά εἶναι τόσο ἀποδοτικός ὅσον ἄλλος κλάδος, ἡ χώρα αὐτή παραιτεῖται αὐτοῦ. Οἱ σοφοί μας ὅμως, ἡ πολιτική καί ἡ οἰκονομική ἡγεσία, ἐξακολουθοῦν καί μέχρι σήμερον νά ἀγνοοῦν τήν βασικὴν αὐτὴν οἰκονομικὴν ἀρχὴν καί ὑποστηρίζουσι ἀποφιν ἀντίθετον, τὴν ὁποίαν μόνον ἓνας ἀμαθὴς πολιτικός πρό 50 ἐτῶν θά ἐδικαιολογεῖτο νά ὑποστηρίξη. Αὐτοὶ εἶναι ἐν συντομίᾳ οἱ ἀντικειμενικοὶ παράγοντες οἱ συνηγοροῦντες ὑπὲρ τῆς ἐκβιομηχανίσεως τῆς χώρας.

**ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ
ΤΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΗΣ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑΝ ΤΟΥ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΟΥ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΤΗΝ 23.12.1963**

Ὁ κ. Ζιγδης ἀπαντῶν ἐπὶ τῶν βιοτεχνικῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἔθεσεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Β.Α. κ. Γ. Τερμεντζῆς εἶπε τὰ ἀκόλουθα:

Ι. ΖΙΓΔΗΣ (Υπουργός Βιομ.) Κύριοι, εἶμαι ἐξαιρετικά εὐτυχῆς διότι μοῦ δίδεται σήμερον ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπικοινωνήσω μαζί σας, μέ τούς ἐκπροσώπους τῆς Βιοτεχνικῆς Τάξεως τῆς Χώρας.

Κύριε Πρόεδρε, οἶς εὐχαριστῶ, ὄχι τόσο δι' ὅσα εἶπατε δι' ἐμέ, ἀλλά διότι διέγνωσα, ἐκ τῶν λόγων σας — δι' αὐτό ἄλλως τε ἤμην βέβαιος — ὅτι ἡ ἡγεσία τοῦ Βιοτεχνικοῦ κόσμου ἔχει συνειδητοῖν τῶν εὐθυνῶν καί τῆς ἀποστολῆς τῆς. Δέν ἤκουσα λόγια δημοσκοπικά, λόγια χωρὶς περιεχόμενον καί θεμελίωσιν, ἤκουσα λόγια, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν πράγματι τὴν ἐκφρασὴν τῆς θέσεως καί τῆς δημιουργικῆς ἀντιμετωπίσεως ἐνός τεραστίου ἑλληνικοῦ προβλήματος. Δι' αὐτό ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς συγχαρῶ καί δι' ὑμῶν νὰ συγχαρῶ τὸν βιοτεχνικὸν κόμον τῆς Ἑλλάδος.

Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν πρόθυμον προσέλευσίν σας εἰς τὴν σύσκεψιν. Τὴν ἐκλαμβάνω ὡς ἀναγνώρισιν τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἶχε τὴν τιμὴν, ὑπογραμμίζω τὴν λέξιν τιμὴν, νὰ εἶναι ἡ πρώτη ἀπὸ τῆς συστάσεως ἴσως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἡ ὁποῖα ἐθεώρησεν ὅτι εἰς τὰς προγραμματικὰς τῆς δηλώσεις ἐπρεπε νὰ περιλάβῃ εἰδικὸν κεφάλαιον περὶ Βιοτεχνίας (χειροκροτήματα).

Ὁ ἔκων τὴν τιμὴν ν' ἀπευθύνεται πρὸς ὑμᾶς ἐθεώρησεν ὑποχρέωσίν του, ὅταν ἀνέλαθε τὰ καθήκοντά του ὡς Υπουργός τῆς Βιομηχανίας, νὰ ὑπογραμμίσῃ τὸ γεγονός ὅτι ἐκβιομηχανισίς, ἀνευ εἰδικῆς προσοχῆς εἰς τὴν βιοτεχνίαν, εἶναι κατασκευὴ πύργου ἐπὶ τῆς ἄμμου.

Κύριοι, μή νομίζετε ότι τὰ ὅσα εἶπομεν εἰς τὰς προγραμματικές μας δηλώσεις ἢ ὅσα πρόκειται νὰ οἶς εἰπωμεν, προέρχονται ἀπλῶς ἀπὸ συναισθηματισμόν. Οἱ λόγοι, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐπέβαλον τὴν προβολὴν τοῦ βιοτεχνικοῦ προβλήματος εἶναι λόγοι στυγνῆς ἀναγκαιότητος. Ἐάν ἀγνοηθῆ ἡ βιοτεχνία, οὐδεμία πολιτικὴ οικονομικὴ ἀναπτύξεως ἔχει περιεχόμενον διὰ τὴν Χώραν μας. Καθώρισα εἰς ἄλλας ὁμιλίαις μου ὅτι τὸ βασικόν πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος, πρόβλημα ζωῆς καὶ θανάτου ὡς Ἔθνους, εἶναι ἡ ἀπασχόλησις. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς γενεᾶς μας. Εἶπον ὅτι διὰ τῆς ἐκβιομηχανίσεως θὰ λύσωμεν τὸ πρόβλημα αὐτό, ἀλλ' ἔκαμα καὶ τὴν διαστολήν, ὅτι ἡ ἴδρυσις μεγάλων βιομηχανιῶν θὰ ἀργήσῃ νὰ φέρῃ ἀποτελέσματα. Ἐάν περιμένωμεν ἀπὸ τὴν μεγάλην βιομηχανίαν νὰ λύσωμεν τὸ πρόβλημα τῆς ἀπασχολήσεως, θὰ ἔλθωμεν κατόπιν ἐορτῆς, θὰ ἔκῃ φύγη ὁ πληθυσμὸς καὶ αὐτοὶ ποὺ θὰ παραμείνουν ἐδῶ θὰ εἶναι τόσοι κολιμημένοι καὶ πικραμένοι, ὥστε δὲν θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ ὑπολογίσωμεν εἰς τὴν συνεργασίαν των. Ταυτοχρόνως μὲ τὸ μέγαλον πρόγραμμα τῆς ἐκβιομηχανίσεως πρέπει νὰ διαμορφώσωμεν ἓνα πρόγραμμα ἀμέσου δράσεως.

Διὰ ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὸ πρόβλημα τῆς ἀπασχολήσεως θὰ πρέπει νὰ κινητοποιήσωμεν: Πρῶτον, τὴν Ἀγροτικὴν Βιομηχανίαν, ἡ ὁποία θὰ μᾶς βοηθήσῃ εἰς τὸ ν' ἀξιοποιήσωμεν τὴν γεωργικὴν μας παραγωγὴν, νὰ ἐξασφαλίσωμεν ἀνεκτόν εισόδημα εἰς τὸν παραγωγόν καὶ νὰ τὸν κρατήσωμεν εἰς τὸν τόπον τρυ. Δεύτερον, τὴν Βιοτεχνίαν, διότι ἡ ἀνάπτυξις τῆς Βιοτεχνίας σημαίνει ἀμεσον ἀπασχόλησιν νέων ἐργατικῶν χειρῶν. Αὐτὸς ἰδίως ὁ κλάδος εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ὑπόσεται περισσότερο νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἐπίλυσιν αὐτοῦ τοῦ ἐθνικοῦ θέματος, τῆς ἀπασχολήσεως. Δι' αὐτὸ εἰς κάθε εὐκαιρίαν ὁμιλῶ περὶ βιοτεχνίας καὶ τὸνίζω ὅτι οἱ βιοτέχναι εἶναι ἡ ἐμπροσθεφυλακὴ τῆς μάχης διὰ τὴν ἐπίδωσιν τῶν Ἑλλήνων ὡς Ἐθνους, μέσα εἰς τὴν Ἠνωμένην Εὐρώπην.

Ἄλλη σκέψις εἶναι τί θὰ κάνωμεν διὰ τὰς παραμεθορίους περιοχάς. Ἀπὸ ἐκεῖ φεύγει ὁ πληθυσμὸς καὶ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἀλλοιωθῆ εἰς ὠρισμένους νομούς ἡ ἐθνολογικὴ του σύστασις. Ἡ Βιοτεχνία θὰ μᾶς βοηθήσῃ εἰς τὸ νὰ δώσωμεν ἀπασχόλησιν καὶ νὰ συνκρατήσωμεν τὸν πληθυσμόν αὐτόν.

Ἄς πᾶμε εἰς ἡρεμώτερα ὕδατα. Ὅμιλοῦμεν περὶ τουρισμοῦ καὶ χαιρόμεθα διότι ἔρχονται ξένοι εἰς τὴν Χώραν μας. Διὰ ν' ἀξιοποιήσωμεν πλήρως τὸν Τουρισμόν, ἡ Βιοτεχνία, ἡ ὠραία καὶ ἀσύγκριτος λαϊκὴ τέχνη τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα καὶ ἀποδοτικώτερα μέσα. Οἱ ξένοι ζητοῦν τὰ βιοτεχνικὰ προϊόντα μας καὶ τὰ προϊόντα τῆς λαϊκῆς τέχνης. Καιρὸς

νά τους τά παράσχωμεν. Ἐάν ὀργανώσωμεν τήν παραγωγήν μας, θά ὑποδοθησώμεν τήν ἐπίλυσιν ἑνός ἄλλου ἐθνικοῦ προβλήματος, τοῦ προβλήματος τῶν ἐξαγωγῶν μας. Ἡ ἀνάπτυξις συνεπῶς τῆς Βιοτεχνίας εἶναι ὑπόθεσις βασική καί ἐθνική.

Τό τί εἶσθε τό γνωρίζετε; Ἀπασχολεῖτε 375.000 ἐργατοτεχνιτῶν, ἔναντι 135.000 τῆς λεγομένης μεγάλης βιομηχανίας. Εἶσθε ἐγκατεστημένοι κατά τό 80% ἔξω τῶν Ἀθηνῶν, γεγονός τό ὁποῖον ὑπογραμμίζει τήν δύναμιν καί τήν χρησιμότητά σας. Καί ἄν συμβάλλετε μόνον κατά 6,5% εἰς τό ἐθνικόν εἰσοδήμα, δι' αὐτό ἄλλοι πρέπει νά ἐλεγχθοῦν καί ὄχι σεις.

Ἡ ἀπόφασις τῆς συνδέσεώς μας μετὰ τῆς Ε.Ο.Κ. ἦτο ὀρθή ἤμην ἐκ τῶν ὀλίγων, ἴσως ὁ μόνος, ὁ ὁποῖος ὑπεστήριξα χωρίς κανένα δισταγμόν, ὅτι εἶναι ἀδήρητος ἀνάγκη νά γίνωμεν μέλη τῆς Ε.Ο.Κ. Τό ὑπεστήριξα ὄχι τό 1960, ἀλλά τό 1954. Ἡκούσθησαν θρηνηδία καί ἐλέγετο ὅτι, ἐάν εἰσεέλθωμεν εἰς τήν Ε.Ο.Κ., σθῆνομεν καί πρώτη θά σθῆσι ἡ Βιοτεχνία. Παρόμοια δέν ἐλέχθησαν σήμερον καί δι' αὐτό ὅς εὐχαριστῶ καί σᾶς συχαίρω. Καί ἀσφαλῶς πολλοί ἀπό σᾶς τά ἔχετε ἀκούσει, ἴσως νά τά ἔχετε εἶπη καί οἱ ἴδιοι. Ἐνας λόγος πού ἦλθον εἰς τήν σύσκεψίν σας εἶναι νά ἐξηγηθῶμεν ἐπί τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Κύριοι, ποιός σᾶς εἶπεν ὅτι εἰς μίαν ἐξειληγμένην βιομηχανικῶς χώραν δέν ἔχει θέσιν ἡ Βιοτεχνία; Ὅποιος τό λέει, δέν γνωρίζει τήν πραγματικότητα. Εἶναι ἀδύνατον νά ὑπάρξη μεγάλη βιομηχανία χωρίς βιοτεχνίαν καί μικράς βιομηχανικᾶς ἐπιχειρήσεις. Κυττάξτε τί γίνεται εἰς τήν Ἀμερικὴν. Ἐνας μέγας βιομηχανικός κολοσσός, ὡς ἡ Τζένεραλ Μότορς, σπριζεται εἰς 40.000 μικράς ἐπιχειρήσεις. Ποτέ δέν ἐσκέφθη ἡ Τζένεραλ Μότορς νά κατασκευάσῃ ἡ ἴδια ὅλα τά εἶδη, τά ὁποῖα τῆς χρειάζονται. Διότι εἶναι ἀντιοικονομικόν, διότι εἶναι ἔναντιον τῆς τεχνικῆς. Εἰς τήν βιομηχανικῶς ἀνεπτυγμένην Γερμανίαν καίρονται, διότι βλέπουν μαζύ μέ τήν βιομηχανίαν νά ἀναπτύσσεται καί ἡ βιοτεχνία. Ἡ Γερμανία ἔχει 772.000 βιοτεχνικᾶς ἐπιχειρήσεις. Ἡ Ἰταλία, ἀντὶ νά θρηνηθῆ, ὅπως ἐκάμαμεν ἡμεῖς ὀργάνωσε τήν βιοτεχνίαν τῆς καί σήμερον ἐπιτυγχάνει ἐξαγωγὰς 300 ἑκατομ. δολλαρίων κατ' ἔτος, εἰς βιοτεχνικά προϊόντα. Ὅταν φθάσωμεν εἰς τά 50 ἑκατ. δολλάρια ἐξαγωγῶν βιοτεχνικῶν προϊόντων, τότε θά εἶπω ὅτι κάτι ἔκαμα εἰς τόν τόπον αὐτόν, διότι ἐκεῖ θά ὅς φθάσω (χειροκροτήματα).

Δέν ὑπάρχει, λοιπόν, προοπτική θανάτου τῆς Βιοτεχνίας μας, ὑπάρχει προοπτική ἀναπτύξεως μεγάλη.

Ἄλλά διὰ νά τό ἐπιτύχωμεν αὐτό χρειάζεται νά ἀλλάξωμεν νοοτροπίαν καί μεθόδους.

Πρῶτος κανὼν εἶναι νά μὴ ἐπιμένωμεν ποτέ εἰς μορφὰς βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ξεπερασθῆ ἀπό τὰ

πράγματα. Διά τῆς ἐπιδόσεώς μας εἰς νέας μορφάς θά καταστῆ δυνατόν νά ἀπασχοληθῆ μεγαλύτερος ἀριθμός ἐργατικῶν χειρῶν. Ἡ Βιοτεχνία δέν εἶναι τέλμα, δέν εἶναι νεκροταφεῖον, εἶναι συνεχῆς ἐξέλιξις, εἶναι ἐπανάστασις, εἶναι δημιουργία.

Δεύτερον, πρέπει νά προσαρμώσωμεν τήν παραγωγὴν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς καταναλώσεως. Προσαρμογὴν πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς καταναλώσεως ἐννοοῦμεν πρῶτον, νά τῆς παρέχωμεν τὸ εἶδος φθηνόν, δεύτερον εἰς τὴν ποιότητα πού θέλει καὶ τρίτον μέ τὰς μεθόδους πού προτιμᾷ. Μεγάλον ρόλον θά παίξῃ ἡ τυποποίησης. Ἄλλὰ ὅλας τὰς μορφάς τῶν βιοτεχνικῶν προϊόντων δέν θά τὰς τυποποιήσωμεν. Θά ᾔτο σφάλμα. Τυποποίησης ἐκεῖ πού χρειάζεται. Ἐάν καθῆ ἀπὸ τὸ βιοτεχνικόν προϊόν ἡ προσωπικότης τοῦ κατασκευαστοῦ, χάθηκαν ὀλόκληροι κλάδοι. Τὰ προϊόντα πάντως τυποποιημένα, ἢ μὴ πρέπει ν' ἀρέσουν εἰς τὸν καταναλωτήν.

Τρίτον, ἐμπορία, ἡ προσπάθεια διαθέσεως των εἰς τὴν ἀγοράν, θά πρέπει νά γίνεται μέ τὰς συγχρόνους μεθόδους καὶ τοὺς συγχρόνους κανόνας τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν.

Πολύ κακῶς λέγουσιν μερικοὶ εἰς τὰς βιοτεχνίας, συγχωνεύθητε καὶ κάμτετε μεγάλας ἐπιχειρήσεις. Πρόκειται περὶ παρεξηγήσεως. Τὸ θέμα, ἐάν θά εἶναι μεγάλη ἢ μικρά ἡ βιοτεχνικὴ ἐπιχειρήσις, ἐάν θά ζεπηδῆσῃ καὶ θά γίνῃ βιομηχανία, δέν τὸ κανονίζουν αἱ διαθέσεις μας. Τὸ κανονίζουν αἱ τεχνολογικαὶ συνθήκαι τῆς ἐποχῆς μας. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον πρέπει νά ἐπιδιώξωμεν εἶναι ν' ἀποκτήσῃ τὸ λεγόμενον τεχνολογικόν ὄπμιον, τὸ ἀριστὸν μέγεθος. Βεβαίως θά κάμωμεν συγχωνεύσεις ἐκεῖ ὅπου αἱ τεχνολογικαὶ ἐξελίξεις ἐπιβάλλουν τὴν συγχώνευσιν, ἀλλὰ τοιαῦται περιπτώσεις δέν εἶναι ὁ κανὼν. Πρέπει ἀντιθέτως νά γίνῃ συνεργασία τῶν μικρῶν ἐπιχειρήσεων, διότι ἄνευ συνεργασίας δέν θά ἠμπορέσετε νά συναγωνισθῆτε τὰς ὁμοειδεῖς ἐπιχειρήσεις εἰς τὴν διεθνῆ ἀγοράν. Μέ κοινοπραξίας, ἐνώσεις, συνεταιρισμούς θά ἠμπορέσετε νά ὑπερβῆτε τὸ μειονέκτημα τοῦ μικροῦ μεγέθους τῆς ἐπιχειρήσεώς σας.

Ἐπίσης θά πρέπει νά ὑπάρξῃ συνεργασία μεταξύ βιοτεχνῶν καὶ ἐμπόρων. Εἶναι ἀπὸ τὰς ὑγιεινέρας μεθόδους ἀμεσοῦ συνδέσεως τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς διαθέσεως, ἀπαραίτητος εἰς πολλὰ περιπτώσεις βιοτεχνικῆς δραστηριότητος.

Καὶ τώρα θά ἔλθω εἰς τὸν ρόλον τοῦ Κράτους.

Ἡ Βιοτεχνία εἶναι ὁ κατ' ἐξοχίην τομεὺς τῆς οικονομικῆς δραστηριότητος, ὁ ὁποῖος ἀνήκει εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Γνωρίζω ὅτι ἔχετε συναίσθησιν τῶν εὐθυνῶν σας. Ἡμεῖς ὡς Κράτος πρέπει νά βοηθήσωμεν, πρῶτον εἰς τὸ νά μειωθῆ τὸ ἐξωεπιχειρησιακόν κόστος καὶ δεύτερον νά ἐξασφαλίσωμεν τὴν ὑποδομὴν.

Καθήκον τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νά περιλάβῃ τήν Βιοτεχνίαν εἰς τό πρόγραμμα τῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως (χειροκροτήματα). Πρέπει νά ἐξασφαλίσῃ τό Κράτος τήν χρηματοδότησιν τῆς Βιοτεχνίας, μακροπρόθεσμον καί βραχυπρόθεσμον. Σήμερον δέν ὑπάρχει πιστοδοτικόν σύστημα διά τήν βιοτεχνίαν. Ἐλάχιστοι εἶναι οἱ βιοτέχναι οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν δάνεια ἀπό τάς Τραπεζάς διά τόν ἐκσυγχρονισμόν τῆς ἐπιχειρήσεώς των. Δέν εἶναι καλυτέρα ἡ κατάστασις ὅσον ἀφορᾷ τήν βραχυπρόθεσμον πίστιν. Αἱ Τράπεζαι λέγουσιν ὅτι πρέπει νά ἐφαρμόζωνται καί εἰς τάς βιοτεχνίας τραπεζιτικά κριτήρια. Ἡ βιοτεχνική ἐπιχείρησις ἐν τούτοις στηρίζεται βασικῶς εἰς τήν προσωπικότητα τοῦ Βιοτέχνου. Πῶς, λοιπόν, θά τοῦ ζητήσωμεν ἐγγυήσεις ἐμπραγμάτων καί ὑποθήκας; Αὐτό δέν λέγεται πιστωτική πολιτική.

Καθῆκον μας εἶναι, ἐπομένως, νά ὀργανώσωμεν πρῶτον τήν μακροπρόθεσμον καί μεσοπρόθεσμον πίστιν. Καί αὐτό θά τό ἀναθέσωμεν εἰς τήν Τράπεζαν τῆς Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως, τήν ὁποίαν θά δημιουργήσωμεν μέ τήν συγκώνευσιν τοῦ Ο.Β.Α. καί τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. καί μέ τήν περαιτέρω ἐνίσχυσιν. Καί δεύτερον νά ἐφαρμόσωμεν ἕνα σύστημα βραχυπρόθεσμου πιστοδοτήσεως, τό ὁποῖον θά ἐξυπηρετήσῃ τήν Βιοτεχνίαν ὡς ἐπιχείρησιν στηριζομένην ἐπὶ τῆς ἱκανότητος καί ἐντιμότητος τοῦ Βιοτέχνου.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὠμίλησε διά τήν βιοτεχνικήν πίστιν εἰς τάς προγραμματικές δηλώσεις του. Τά ἐδιθάσατε. Δέν τό ἐπαναλαμβάνω. Βεβαίως, ἡ χρηματοδότησις τῆς Βιοτεχνίας δέν ἠμπορεῖ νά ἀποδώσῃ ἐάν δέν συνδέεται μέ παροχήν τεχνικῆς βοήθειας. Τί θά κάμῃ ὁ βιοτέχνης τά χρήματα, ἐάν δέν ἤξεύρῃ ποῖα εἶναι τά σύγχρονα μηχανήματα, μέ τά ὁποῖα θά ἐξοπλίσῃ τό ἐργαστήριόν του;

Πρέπει περαιτέρω νά ὑπάρχῃ μία ὑπηρεσία, ἡ ὁποία νά παρέχῃ εἰς τόν βιοτέχνην, τήν ἀπαιτουμένην τεχνικήν βοήθειαν. Εἰς τό σημεῖον αὐτό θ' ἀπαιτηθῇ μία στενή συνεργασία τῶν Βιοτεχνῶν μετά τοῦ Κράτους. Εἶναι ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους νά συμπαρασταθῇ εἰς τήν προσπάθειαν τῶν βιοτεχνῶν καί νά συνεργασθῇ μετ' αὐτῶν εἰς τήν κατάρτισιν τοῦ παραγωγικοῦ των προγράμματος.

Εἰς τό θέμα τῆς ὑποδομῆς ἀνήκει καί ἡ ἐκπαίδευσις καί ἐπιμόρφωσις τῶν στελεχῶν. Ἐπιδιώξις μας εἶναι ἡ δημιουργία καί εἰς τήν Ἑλλάδα τῶν ἀπαραιτήτων Σχολῶν, σεμιναρίων κλπ.

Ἐπιχρέωσις τοῦ Κράτους ἐπίσης εἶναι ἡ δημιουργία τῶν καταλλήλων φορέων διά τήν ἀσκασίαν τῆς πολιτικῆς του. Γνωρίζετε ὅτι καταβάλλεται προσπάθεια ἐκ μέρους τοῦ Ἰνστιτούτου μετὰ ξένων εἰδικῶν διά τήν ἰδρύσιν εἰδικοῦ φορέως δια

τήν Βιοτεχνίαν. Ἐλπίζω ὅτι ἐντός τοῦ 1964, θά ἰδρῦθῃ τὸ Ἴνστιτούτον Βιοτεχνικῶν Ἐρευνῶν (χειροκροτήματα). Καί θά ἐκπληρωθῇ ἕνας μέγας σας πόθος.

Διὰ τὸν Ὄργανισμόν Χειροτεχνίας καὶ Ταππουργίας δέν ἔχω νά εἶπω τίποτε, διότι εἶναι ὀργανισμοὶ ποῦ ἐκπληροῦν μίαν ὠριωμένην ἀποστολήν. Ἐάν ἐκπληροῦν εἰς τὸ ἀκέραιον ἢ ἀτελῶς τήν ἀποστολήν των, θά τὸ συζητήσωμεν ἄλλοτε. Θά τοὺς παρακολουθήσωμε με ὄλον τὸ ἐνδιαφέρον καί θά κάμωμεν τὰς ἀπαραιτήτους μεταβολάς, ἀφοῦ ἀκούσωμεν τὰς γνώμας σας, διότι τίποτε δέν θά γίνῃ ἐάν δέν ἔχωμεν τὰς ἀπόψεις σας.

Τὸ Κέντρον Παραγωγικότητος θεδαίως πρέπει νά προσφερῇ ὅ,τι δύναται εἰς τήν προσπάθειαν τῆς Βιοτεχνίας.

Εἰς ὄλους αὐτοὺς τοὺς φορεῖς θά ἐπιβάλωμεν τὸν ἀπαραίτητον συντονισμόν.

Σὰς ἀναφέρω ἐπίσης τὸν Ὄργανισμόν Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου, ὁ ὁποῖος πρέπει νά ἰδρῦθῃ, ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλάς ζητεῖ ἀγοράς. Δέν ἠμποροῦμεν νά μένωμεν μόνον με τὰς Πρεσβείας. Χρειαίεται νά ὑπάρχῃ ἕνα εἰδικόν ὄργανον, τὸ ὁποῖον θά διευκολύνῃ τὰς ἐξαγωγάς.

Ἐπίσης εἶναι ἀπαραίτητον νά ὑπάρχῃ ἀσφάλειος τῶν ἐξαγωγῶν. Δέν ἠμποροῦμεν νά ἐπιδιδόμεθα εἰς τήν περιπέτειαν τῶν ἐξαγωγῶν χωρὶς τήν ἀσφάλειαν.

Εἰς τήν ὑποδομὴν ἀνήκει καί ἡ ἐπαγγελματικὴ ὀργάνωσις. Πρέπει τὸ Κράτος νά δεῖξῃ τὸ ἐπιβαλλόμενον ἐνδιαφέρον πρὸς τὰς ἐπαγγελματικὰς σας ὀργανώσεις. Δυστυχῶς ὑπῆρξε μία περίοδος κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ ἐπαγγελματικαὶ καὶ αἱ συνδικαλιστικαὶ ὀργανώσεις ἔτυχον κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Δέν εἶναι μεγαθυμία τοῦ Κράτους ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἐπαγγελματικὴν καὶ συνδικαλιστικὴν ὀργάνωσιν. Εἶναι δικαίωμα τοῦ ἐλευθέρου πολίτου, ὁ ὁποῖος τὸ κατέκτησε δι' ἀγῶνων καὶ αἵματος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν (χειροκροτήματα). Ἐάν τὸ Κράτος δέν ἀναγνωρίζῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἐπαγγελματικῆς καὶ Συνδικαλιστικῆς ὀργανώσεως, ἀπλοῦστατα δέν εἶναι δημοκρατικὸν Κράτος.

Εἰς τὴν ὑποδομὴν ἀνήκει ἐπίσης ἡ ὀργάνωσις τῶν ἐκθεσῶν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. Ἐπ' αὐτοῦ θά μᾶς δοθῇ ἀλλε εὐκαιρία νά συζητήσωμε ἐκτενέστερον.

Τὸ τελευταῖον θέμα τῆς ὑποδομῆς εἶναι ἡ ὑπαρξις Ὑπουργείου. Ἐάν δέν ὑπάρχῃ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας, ποῖος θά πραγματοποιήσῃ τὸ πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ἐξηγγείλαμε: Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας σήμερον δέν ὑπάρχει, ὅπως πρέπει νά εἶναι. Ὑπάρχει ἕνα κέντρον γραφειοκρατικόν, τὸ ὁποῖον τα-

λαιπωρεί την ιδιωτικήν πρωτοβουλίαν (χειροκροτήματα). Δεν πταίουν θεβαίως οί υπάλληλοι δι' αυτό, πταίει ή πολιτική και οικονομική ήγεσία. Πρέπει, ως είπον, νά υπάρχη πρώτον Ύπουργείον Βιομηχανίας, Άλλά πρέπει νά υπάρξη, μία μεγάλη Ύπηρεσία Βιοτεχνίας.

Γνωρίζετε ότι επί τών ήμερών μου έτέθησαν τά θεμέλια διά την ίδρυσιν της Διευθύνσεως Βιοτεχνίας. Καί χαίρομαι πολύ, διότι έπνέσατε τάς προσπάθειάς της. Διότι πράγματι οί άνθρωποι, οί όποιοί υπηρετοῦν εἰς την Διεύθυνσιν Βιοτεχνίας έχουν θέσει ως σκοπόν της ζωής των νά μᾶς βοηθοῦν καί νά κάμουν ὅ,τι τούς είναι δυνατόν διά την ανάπτυξιν της Ἑλληνικής Βιοτεχνίας.

Ἐκεῖνο τό όποῖον ἔχω νά σᾶς διαβεβαιώσω πρὶν τελειώσω, είναι ότι ὅλα τά μέτρα τά όποία θά λαμβάνωνται, θά τίθενται προηγουμένως υπό την κρίσιν σας (χειροκροτήματα).

Ἡ Κυβέρνησις της Ἐνώσεως Κέντρου αισθάνεται την ὑποχρέωσιν νά ἐπαναλάβη καί πάλιν την ἀπόφασίν της νά πράξη τό πᾶν διά την ανάπτυξιν τοῦ σπουδαιοτάτου κλάδου της παραγωγικῆς δραστηριότητος της χώρας, της Βιοτεχνίας (παρεταταμένα χειροκροτήματα).

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΕΡΙ Δ.Ε.Η.

ΒΟΛΟΣ 15-12-1963

... Ἡ ΔΕΗ εἶναι ἡ σημαντικώτερα ἐπιχειρήσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ βασικὴ προϋπόθεσις τῆς ἐκβιομηχανίσεως τῆς χώρας, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν μόνην λύσιν τοῦ ἑλληνικοῦ προβλήματος. Συνεπεία τούτου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας ἀπαιτεῖ τοῦ θέματος τῆς ΔΕΗ μετὰ φόβου, πίστεως καὶ ἀγάπης. Ἀγάπης διὰ τὸ προσωπικόν, φόβου διὰ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν καὶ πίστεως διὰ τὸ μέλλον τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἀποστολὴ τῆς ΔΕΗ εἶναι μία καὶ μόνη: ἡ ἐξασφάλισις εὐθηνοῦ καὶ ἀφθόνου ρεύματος. Ἡ ΔΕΗ ὅμως ξέχασε τὴν ἀποστολὴν τῆς αὐτῆν καὶ δουλεῖα τοῦ Ὑπουργοῦ εἶναι τώρα νὰ τὴν ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν ὀρθὸν δρόμον. Καὶ πρῶτα θὰ ἀσχοληθῇ ὁ Ὑπουργὸς μετὰ τὸ Συμβούλιον τῆς ΔΕΗ, μετὰ τὴν Διοίκησιν τῆς ΔΕΗ. Ἀφοῦ τακτοποιηθῇ τὸ θέμα τῆς Διοικήσεως, θὰ ἀκούσωμεν ἀπόψεις καὶ αἰτήματα διὰ νὰ θάλωμε τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των. Θὰ ἦτο εὐκόλον καὶ εὐχάριστον νὰ προχωρήσωμεν εἰς ἀμέσους λύσεις, μειώνοντες τὴν τιμὴν τοῦ ρεύματος καὶ λαμβάνοντες σειρὰν μέτρων πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν πάσης φύσεως αἰτημάτων. Προτιμῶμεν ὅμως νὰ προηγηθῇ μελέτη, νὰ τεθοῦν αἱ θάσεις καὶ ὕστερα νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἱκανοποίησιν αὐτῶν.

Ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ ἐπικρίνω ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ ὑμᾶς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν παραγωγικῶν τάξεων. Κάποτε ἐδόθη ἡ μάχη διὰ τὴν τιμὴν τοῦ ρεύματος. Ὅρισμένοι συμβάσεις ἐδεσμεύσαν τὴν ΔΕΗ διὰ τὴν παροχὴν ρεύματος εἰς ὀλίγας μεγάλας βιομηχανίας μετὰ πολὺ μειωμένην τιμὴν, εἰς τρόπον ὥστε καθίστατο ἀδύνατον πλέον εἰς αὐτὴν νὰ δώσῃ εὐθηνόν ρεῦμα εἰς ἄλλας βιομηχανίας. Τότε καμμία ὀργάνωσις, κανένας σύλλογος δὲν διεμαρτυρήθη. Ποῦ εἴσαστε τότε;

Ἀλλὰ εἶναι γνωστόν: τότε βασιλεὺς ἢ φοβέρα καὶ τὰ πάντα τὰ ἐπλάκωνε ἡ σκλαβιά.

Αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὀργανώσεις, ὅμως, ὀφείλουσαν νὰ ἀναλαμβάνουν τὰς εὐθύνas των. Δὲν εἴσθε ἰκέται, ἀλλὰ δημιουργοί. Ὄφειλετε, χωρὶς ραγιαδισμό καὶ κολακειάς, νὰ ἀσκήτε κριτικὴν καὶ νὰ λέτε ἐλεύθερα τίς ἀπόψεις σας. Αὐτὸ θὰ γίνεταί ἐπὶ τῆς παρούσης δημοκρατικῆς κυβερνήσεως.

